

480.1.087(44)
K76

ОЛЕКСАНДР КОШУНЦЬ



УКРАЇНСЬКІ
НАРОДНІ
ПІСНІ

ДЛЯ МІШАНОГО ХОРУ

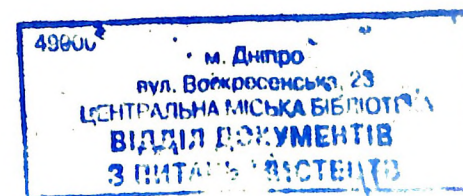
ХОРОВЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНИ





УКРАЇНСЬКІ
НАРОДНІ
ПІСНІ
ДЛЯ
МІЩАНОГО
ХОРУ

ОЛЕКСАНДР КОШИЦЬ



Упорядкування та загальна редакція

О. Мінківського

ВІД УПОРЯДНИКА

Велика Жовтнева соціалістична революція принесла розкріпачення і волю всім народам, що перебували в ярмі ненависного царського режиму. Але й після революції не зразу настало щасливе мирне життя. Ще довгий час контрреволюційно настроєні елементи не хотіли скласти зброї, намагаючись силою зупинити переможний рух народів до свободи. Тому на території колишньої російської імперії ще довго точилася внутрішня класова боротьба, яку буржуазно-націоналістичні угруповання часто намагалися замаскувати під боротьбу за національне визволення. Особливо гостра, складна ситуація створилася на Україні, де за короткий відрізок часу влада кілька разів переходила з рук в руки.

І от, в період тимчасового перебування в Києві петлюрівської Директорії, видатний український диригент і композитор Олександр Антонович Кошиць виїхав за кордон зі своїм хором і вже назад не повернувся. Отже, вся його діяльність у післяреволюційні роки, аж до самої смерті, пройшла за кордоном і тому не була висвітлена на його Батьківщині. За відсутності достатніх матеріалів, українські музикознавці не мали змоги висловлювати про О. Кошиця конкретні думки чи присвячувати певні праці його творчості. І тому після революції про О. Кошиця в нас майже нічого не писалось. Його ім'я в Радянському Союзі згадувалося лише побіжно, а його твори — головним чином, обробки українських народних пісень — при Радянській владі не друкувались. В зв'язку з цим композиторська і диригентська діяльність О. Кошиця навіть на Україні маловідома, особливо молоді та людям середнього віку.

Упорядкований нами збірник вибраних українських народних пісень в обробці О. Кошиця, — перше видання його творів у Радянському Союзі; тому це примушує нас подати про нього короткі біографічні відомості і хоч побіжно висвітлити діяльність композитора до революції та під час його перебування за кордоном.

Олександр Кошиць! Скільки хвилюючих спогадів викликає це ім'я в людей, що проживали на Україні в той час і любили його чаруюче мистецтво.

Ім'я О. Кошиця набуло значної популярності в Києві ще в першому десятиріччі нашого століття, коли молодий диригент під опікою і керівництвом батька української музики — М. В. Лисенка робив перші кроки на великому шляху музичного мистецтва. А вже в другому десятиріччі слава про нього, як композитора і етнографа, а головне, як про талановитого диригента, розкотилася скрізь по Україні, а згодом і по всьому світу.

Народився Олександр Антонович Кошиць 12 вересня 1875 року (30 серпня ст.ст.) в сім'ї священника с. Ромашки Канівського повіту на Київщині. Коли майбутньому музикантові минуло два роки, його батько переїхав у с. Тарасівку, Звенигородського повіту на Київщині.

Зворушливо, з великою любов'ю згадує О. Кошиць свої рідні місця, чудових людей, серед яких пройшло його дитинство. Розкішна чарівна природа поклала відбиток на його характер, сприяла вихованню видатного художника.

Та найбільше значення для формування його таланту мало те, що з самих пелюшок малий Олександр знаходився під впливом народної музики. Його мати дуже любила співати і знала багато пісень. Кохалася в співах і вся сім'я.

Навчаючись у Київській духовній академії, Олександр Антонович одночасно керував хором академії, який він, за спогадами П. О. Козицького, «...підняв надзвичайно високо з технічного і художнього боку».

Після закінчення академії (в 1901 р.) О. Кошиць незабаром переїхав до Ставрополя на Кавказі, де проживав тоді талановитий диригент-композитор В. Д. Беневський, — учитель відомого майстра хорового мистецтва професора К. К. Пігрова. Дружба і листування з В. Д. Беневським тривали все життя — аж до його смерті (в 1930 р.).

Велике обдарування О. А. Кошиця не могло пройти повз увагу класика української музики — М. В. Лисенка, з яким О. Кошиць познайомився ще в 1893 році, коли показував йому свої перші записи народних пісень. На пропозицію Кубанського відділу Російського Етнографічного Т-ва, М. В. Лисенко рекомендував свого талановитого учня для збирання та записування пісень на Кубані. Під час трьох музично-етнографічних експедицій О. Кошиць зібрав і записав понад 500 козацьких, українських та інших пісень, за що в 1907 році одержав золоту медаль на етнографічній виставці в Катеринодарі (тепер — Краснодар).

З 1904 року О. Кошиць — викладач співів різних учбових закладів м. Києва та керівник хору Музично-драматичної школи М. В. Лисенка. В 1905—1906 рр. він разом з Лисенком керує хором філармонічного т-ва «Боян». В 1906 році О. Кошиць разом з К. Стеценком, В. Кривусівим та К. Гончаром сам вступає учнем до школи Лисенка по класу композиції.

В 1908 р. О. Кошиць почав керувати хором студентів Київського університету. Як згадує Олександр Антонович у своїх спогадах, на конкурсі хорів у міському оперному театрі в 1909 р. він одержав перший приз від публіки.

Слава про талановитого диригента зростала з кожним днем. Чим далі, виразнішим стає його громадське обличчя. Він часто виступає з хорами в залі купецького зібрання (тепер — Колонний зал Київської державної філармонії), пропагуючи твори Лисенка, Стеценка, Леонтовича, Ступницького, Демуцького та інших українських композиторів, а також твори російських і західно-європейських класиків.

Виступи О. Кошиця з українськими піснями, веснянками, колядками, концертами під час шевченківських днів завжди перетворювались на велике свято української музичної культури.

В листі до Г. І. Маркевича в Полтаву М. В. Лисенко в 1910 р. писав, що Кошиць є «...здібний, талановитий чоловік... Він состоїть диригентом хору Київського університету і роз'їздить з ним по різних містах, збираючи з концертів гроші в касу бідних студентів. Розвідки його мають добру вартість. Він дуже добре керує хорами...»

Висока оцінка здібностей О. Кошиця самим М. В. Лисенком, якнайкраще свідчить про великий талант молодого диригента.

В 1911 р. О. Кошиця запрошено керувати хором імператорського музичного училища, а в 1912 р. він починає працювати головним диригентом у театрі М. К. Садовського, не залишаючи концертної діяльності для широкої громадськості. В 1913 р., коли відкрилася Київська консерваторія, О. Кошиця запрошують на посаду викладача по класу хорового співу. В цьому ж році він став на чолі хору Вищих жіночих курсів. В 1914 р. хор курсисток об'єднується з хором студентів університету і таким чином в Києві утворюється мішаний студентський хор, що існував аж до 1918 року. В 1916 році вже славнозвісного О. Кошиця запрошують диригентом і хормейстром Київської опери. Атмосфера, що панувала тоді в Київському російському оперному театрі, прийшлася йому не до душі, і попрацювавши один сезон, він залишає роботу в опері.

В цей же період Олександр Антонович провадить активну композиторську діяльність, працюючи, головним чином, в галузі художньої обробки українських народних пісень.

Приватне видавництво Леона Ідзиковського видало чимало українських народних пісень в його обробці, і деякі з них були записані на грамофонні пластинки, які користувались великим попитом у населення.

Ще з 1912 року прогресивна громадськість України виношувала ідею показу за кордоном нашого дорогоцінного скарбу — української народної пісні, пославши туди хорову капелу під керівництвом О. Кошиця. За відсутності потрібних коштів та в зв'язку з першою світовою війною втілити в життя цю ідею не було ніякої змоги.

Після Лютневої революції знову почалась кампанія за здійснення цієї ідеї, але через несприятливу політичну ситуацію, що створилася тоді на Україні, підготувати таку подорож не вдалося. Пізніше, ідею посилки українського хору за кордон підхопили проводирі Директорії, маючи на увазі використати її в своїх буржуазно-націоналістичних цілях.

Отже, вирушив за кордон український хор із Києва на початку 1919 р. на чолі з українським композитором К. Г. Стеценком та композитором — диригентом О. А. Кошицем ще до встановлення Радянської влади в Києві, до приходу на Правобережжя щорсівських полків.

Хор за кордоном кілька разів переформовувався і змінював назву; склад його налічував від 75 до 35 виконавців. Зі своїм хором О. Кошиць об'їздив усю Європу та Америку, потрясаючи слухачів незрівняною красою української пісні неперевершеним виконанням її. Надзвичайний успіх скрізь супроводжував концерти хору, що викликало цілу зливу чудових рецензій найвидатніших музичних критиків усіх країн. Це був перший достойний показ української народної пісні перед народами світу. І в цьому велика заслуга О. А. Кошиця.

Пісні в обробці О. Кошиця видавались за кордоном кілька разів і розійшлися в десятках тисяч примірників як на українській так і на англійській мовах.

Український університет у Празі (Чехословаччина) в 1936 році присудив Кошицеві вчену ступінь — почесного доктора філософії, що свідчить про той великий авторитет, який здобув він у всьому світі.

Не зважаючи на складність ситуації, в якій опинився за кордоном Олександр Кошиць, він у своїх листах та висловлюваннях постає перед нами як вірний син українського народу, як патріот своєї Батьківщини. Все своє життя він мріяв повернутися в Радянський Союз, на Україну. Незрівнянний майстер хорового мистецтва, невтомний пропагандист української народної пісні і пісень народів світу, О. А. Кошиць був разом з тим непримиренним борцем проти всякої модерністичної рутини в музиці.

Його багата творча спадщина має велике загально-народне значення і тому повинна ввійти до золотого фонду української музичної культури.

В упорядкованому нами збірнику ми подаємо 35 вибраних українських народних пісень різного характеру для мішаного складу хору. Готуючи до видання цей збірник, ми не ставили завданням добір пісень за хронологією опрацювання, чи за територіальною ознакою запису, або розташування їх за певною тематикою.

Використавши творчий доробок Олександра Антоновича, що був у нашому розпорядженні, ми вибрали ті пісні, що здалися нам найбільш цікавими, що контрастують між собою і можуть бути з успіхом використані як професіональними так і самодіяльними хорами на Україні та в цілому Радянському Союзі.

Аранжує народні пісні, О. Кошиць широко використовував свої знання і досвід музичного етнографа, глибоко проникаючи в сферу пісенного фольклору. І тому відмінною особливістю його обробок є те, що в них він зумів зберегти глибоку мудрість простоти, при активнотворчому підході до перлин народної творчості. Ця сфера діяльності О. А. Кошиця має бути окремою темою при дослідженні його музичної спадщини.

Але зараз можна сказати лише те, що незрівнянний інтерпретатор народної пісні — О. Кошиць виробив свій стиль, свої принципи обробки народних пісень. Створення одного, а то й двох варіантів пісні майже ніколи не задовольняли Олександра Антоновича (особливо в більш зрілому віці). Багата і різноманітна тематика народних пісень та надзвичайно тонке розуміння їх змісту, при невичерпній творчій фантазії, завжди викликали в Олександра Антоновича потребу якщо не гармонізувати, то виконувати майже кожний куплет по іншому.

Отже, й до обробки пісень він підходив не тільки як композитор, але в першу чергу як диригент, як тонкий виконавець їх. Він добре собі уявляв: у якому куплеті і в якому місці, якими художніми засобами треба скористатись, щоб підкреслити якийсь голос, чи певну частину мелодійної лінії, чи важливе слово, щоб якось одтінити характер окремих фраз і речень та, взагалі, якнайкраще розкрити образ не тільки пісні в цілому, але й гранично розкрити зміст кожного куплету зокрема.

З приводу цього О. Кошиць писав: «Пісня — музичне оповідання про те, чи інше, а тому вона містить в собі всі елементи драми. А через те композитор повинен розробляти її по куплетах в низку музичних картин. Це — єдиний певний спосіб виявлення всього сюжету. А те не тільки можливе, але ж і необхідне й важливе, бо народна пісня, як продукт творчості колективної містить в собі стільки драматичного матеріалу, що в дійсності вона не може бути повністю висчерпана». Прикладом багатоваріантності можуть бути такі пісні, вміщені в збірнику: «Про Байду», «Щигликове весілля», «Журавель», «Гей, ой у полі та криниця безодня», «Ой, піду по коліна в лободу» та ін.

Значну кількість пісень у збірнику ми подаємо в супроводі фортепіано, тобто в такому вигляді, в якому вони були колись написані і видані О. А. Кошицем. В той час майже всі композитори вважали за потрібне подавати народні пісні в хоровій обробці в супроводі фортепіано, навіть коли це не викликалося необхідністю.

О. А. Кошиць, віддаючи належне традиції, мав про те свою власну думку. Він писав: «...Пісня має самодостатню красу, а тому ніяких прикрас акомпанементу вона не потребує. Пісню треба будувати а-капела. Як жолудь, вона містить в собі всі ознаки пишного кучерявого дуба, котрого повинен виростити композитор. Гармонійний уклад пісні, так само, як і контрапункту, треба брати з самої пісні, з її власних елементів, бо в протилежному разі вона буде одягнена в чужу одягу...»

Великий знавець української народної творчості О. Кошиць, аранжує народні пісні, не «одягав їх у чужу одягу», а написав так, що їх можна виконувати а-капела, не зважаючи на приписаний до них фортепіанний супровід.

Народний артист Союзу РСР, професор

О. Л. МІНЬКІВСЬКИЙ

ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА

Andante

C. A. *p* лі_щинонь_ка, за_шу_мі_ла, гей,
за_ту_жи_ла, за_пла_ка_ла, гей,
хо_дить бу_дем, а ми в па_рі, гей,

T. *p* 1.(8) За_шу_мі_ла
2.(10) За_пла_ка_ла,
5.(12) А ми в па_рі *mf*

B. *mf*

Andante

f ліщинонь_ка, за_пла_ка_ла дів_чи_нонь_ка.
ff за_ту_жи_ла, не_ма_то_го, що лю_би_ла.
f ходить бу_дем, *ff* одно. од_не лю_бить бу_дем.

3. (7.) Не_ ма йо_ го і не бу_ де, не_ ма йо_ го
 4. (9.) Роз_ ра_ ди_ ли, роз_ су_ ди_ ли, роз_ ра_ ди_ ли
 6. (11.) Крик_ нув ста_ рий на_ ма_ ло_ го, крик_ нув ста_ рий

і не бу_ де, роз_ ра_ ди_ ли злі_ і лю_ ди.
 роз_ су_ ди_ ли, щоб ми в па_ рі не хо_ ди_ ли.
 на_ ма_ ло_ го, — сід_ лай ко_ ня во_ ро_ но_ го.

7. Та й поїдем в чисте поле, (2)
Там дівчина просо поле.
8. Просо поле, гречку в'яже,— (2)
Козакові правду скаже.
9. — Скажи, скажи, дівча, правду, (2)
Як не скажеш,— другу знайду.
10. Як не знайду я другої,
Піду в море, утоплюся,
Або в камінь розіб'юся.
11. — Скажу, скажу щиру правду — (2)
Вірно люблю, ще й кохаю.
12. Вірно люблю, ще й кохаю, (2)
Як не бачу,— то вмираю.

ДЕ Б Я, ДЕ Б Я ІЗ ДОСАДОНЬКИ ПІШЛА

Andante

f *ff*

С. А. 1.(8) Де б я, де б я із до са_донь_ки пі_шла,

Т. Гей! 2.(10) Ой, пі_ду я у виш_не_вий са_до_чок,

Б. 3. Та й спи_шу я всю до са_ду на лис_ту,

p *pp*

де б я, де б я цей де_ньо_чок про_ве_ла?

p *pp*

та й зі_рву я о_рі_хо_вий лис_то_чок.

p *pp*

та й о_ді_шлю в сла_вий го_род Вар_ша_ву.

Два

tr *mf*

С. А. 4(9) Гей, а хто бу_де цей ли_сто_чок чи_та_ти, гей, то той бу_де

5(1) Пер_ша до_са_да, що ди_ти_нонь_ка ма_ла, гей, дру_га до_са_да,

Т. *mf* Один

С. А. *p* всю до_ садонь_ ку зна_ ти, *f* *Vci* то той бу_ де *ff* всю до_ садонь_ ку зна_ ти.
 що са_ ма я мо_ ло_ да, дру_ га до_ са_ да, що са_ ма я мо_ ло_ да.

Т. *p* *f* *Vci* то той бу_ де *ff* всю до_ садонь_ ку зна_ ти.
 дру_ га до_ са_ да, що са_ ма я мо_ ло_ да.

Б. *f* *Vci* *ff*

6. (12) *f* Тре_ тя до_ са_ да, *f* що чу_ жа_ я сто_ ро_ на, чет_

7. (13) *f* Гей, во_ на ж ме_ не *f* із_ су_ ши_ ла, зв'я_ ли_ ла,

ff *p* *ff* *p*
 -вер_ та до_ са_ да, що не вір_ на дру_ жи_ на, чет_

ff *p*
 во_ на ж ме_ не з бі_ лих ні_ жок зва_ ли_ ла,

ff *p*

вер_ та до_ са_ да, що не вір_ на дру_ жи_ на.

во_ на ж ме_ не з бі_ лих ні_ жок зва_ ли_ ла.

pp *pp*

8. Гей, або піду я до броду по воду,
Та й вкину я всю досаду у воду.
9. Гей, пливи, пливи ти, досадонько моя,
А я піду погуляю молода.
10. Гей, ой піду ж я до сусідоньки гулять,
А сусіди все про мене говорять.
11. Гей, ви, сусіди, ви, вороженьки мої,
Перестаньте говорити об мені. (2)
12. Гей, перестаньте говорити об мені,
Ви ж бачите, яке горенько мені. (2)
13. Гей, що сходила всю ніченьку до зорі,
Та й не знайшла дружиноньки я свої. (2)

ОЙ НА ГОРІ ПШЕНИЧЕНЬКА

Allegretto

p

C. A. 1. Ой на го_рі пше_ни_чень_ка, в до_ли_ну ко_лос_ся, *f* ра_я то_го *p*

T. 1. Ой там пше_ни_чень_ка, в до_ли_ну ко_лос_ся, *f*

B. *p*

люб_лю,

p пар_ня люб_лю, *f* що на бік во_лос_ся, *f* а я то_го пар_ня люб_лю, *p* що на бік во_лос_ся.

то_го, *p* що на бік во_лос_ся, *f* а я то_го пар_ня люб_лю, *p* що на бік во_лос_ся.

2. То ж то па_рень, *p* то ж то па_рень, *ff* то ж то мо_я ду_ша,— *ff*

2. То ж то *p*

ff

p чер_во_на_я ки_та_єч_ка *p* ко_ло ка_пе_лю_ша,

чер_ во_ на_ я ки_ та_ еч_ ка ко_ ло ка_ пе_ лю_ ша.

p

си_ ні ба_ саль_ ма_ ни,
в да_ ле_ ку до_ ро_ гу,—

ff

3. Чер_ во_ на_ я ки_ та_ еч_ ка, си_ ні ба_ саль_ ма_ ни,
4. Десь по_ ї_ хав мій ми_ лень_ кий в да_ ле_ ку до_ ро_ гу,—

десь мій ми_ лий в до_ ро_ гу з па_ на_ ми,
ку_ пить ме_ ні ні ще й стріч_ ку ро_ же_ ву,

десь по_ ї_ хав мій ми_ лень_ кий в до_ ро_ гу з па_ на_ ми,
ку_ пить ме_ ні че_ ре_ вич_ ки, ще й стріч_ ку ро_ же_ ву,

десь по_ ї_ хав мій ми_ лень_ кий в до_ ро_ гу з па_ на_ ми,
ку_ пить ме_ ні че_ ре_ вич_ ки, ще й стріч_ ку ро_ же_ ву.

СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЦЮ

Andante

Один

Всі

pp

С. А. Т. Б.

1.(5.) Сві_ ти, сві_ ги, мі_ ся_ цю, гей, ще й яс_ на зо_ ря, та
 2.(7.) Про_ сві_ шай до_ рі_ жень_ ку, гей, аж на край се_ ла, та

Andante

mf

pp

гей, гей, - гей, гей, про_ сві_ шай до_ рі_ жень_ ку
 аж до то го дво_ ри_ ка,

mf

f

mf

f

ff аж на край се_ ла.
де жи_ ве вдо_ ва.

ff *p* Гей,

Баритон соло

3.(6) А у те_ ї у_ до_ ви,
4.(8) Че_ ше ж во_ на, че_ ше,

f доч_ка мо_ ло_да, та гей, гей, гей, гей,
f пе_ре_чі_су_є, та

гей, *f* *p*

f *p*

f *p*

f *p*

по_ світ_ лон_ ці хо_ дить, че_ ше во_ ло_ са.
 го_ лу_ бо_ ю лен_ то_ ю пе_ ре_ плі_ ту_ є.

5. Голубою лентою, гей, переплітує,
 Та гей, гей, гей, гей,
 А другою красною перев'язує.
6. А другою красною, гей, перев'язує,
 Та гей, гей, гей, гей,
 До свого миленького переказує.
7. — Ой, ти милий, миленький, гей скарай тебе бог,
 Та гей, гей, гей, гей,
 Утопав доріженьку через темний луг.
8. Утопав доріженьку, гей, перестав ходить,
 Та гей, гей, гей, гей,
 Зробив худу славоньку, покинув любити.

ОЙ У ПОЛІ НИВКА

Moderato
Один

Vсі

С. А. 1. Ой у по_лі нив_ка, рос_те сте_бе_ лин_ка, там дівчи_на жи_то жа_ла,
2. Жа_ла ж во_на, жа_ла, сі_ла по_чи_ ва_ти, ї_хав козак з Укра_ї_ни,
Один

Т. 5. Як пі_деш до до_му, не кажи ні_ко_му, бо рознесуть це_є люди,
6. А ві_тер ти_хенький, со_лома ле_гень_ка, вольнуть мене люди взу_би_

Б. 9. — Ва ри, ма ти, ве_че_ря_ти, а я ля_жу спа_ти, о_бі_щав_ся ко_зачень_ко
11. — Ва ри, ма ти, ве_че_ря_ти, а я ся_ду ши_ти, о_бі_щав_ся ко_зачень_ко

Moderato

p leggierissimo

гар_на чор_но_ брив_ка, там дів_чи_на жи_то жа_ла, гарна чор_но_ брив_ка.
му_сів шап_ку зня_ти, ї_хав ко_зак з Укра_ї_ни, му_сів шап_ку зня_ти.

як ві_тер со_ло_му, бо роз_не_суть це_є лю_ди, як ві_тер со_ло_му.
я ще ж мо_ло_день_ка, вольнуть ме_не люди в зуби_ я ще ж мо_ло_день_ка.

му_зи_ки най_ня_ти, о_бі_щав_ся ко_за_чень_ко му_зи_ки най_ня_ти.
на му_зи_ках би_ти, о_бі_щав_ся ко_за_чень_ко на му_зи_ках би_ти.

Один

3. Му_ сів шапку зня_ ти, «день добрий» ска_ за_ ти, по_ мо_ гай біг, дів_ ча мо_ є,
 4. А дів_ чи_ на ста_ ла, йо_ му од_ ка_ за_ ла, во_ на ж йо_ му од_ ка_ за_ ла.

Один

7. А вже ж ця_ я сла_ ва по_ всім сві_ ті ста_ ла, що дів_ чи_ на ко_ за_ чень_ ка
 8. А вже ж ця_ я сла_ ва по_ всім го_ ро_ доч_ ку, що дів_ чи_ на ко_ за_ ко_ ві

10. — В нього не_ ма сім пар во_ лів, ще й не_ ма_ є ха_ ти, він не мо_ же, мо_ я до_ ню,
 12. — В нього не_ ма сім пар во_ лів, а ні три ко_ ро_ ви, він не бу_ де те_ бе би_ ти,

p leggiero

f

то_ бі жи_ то жа_ ти, по_ мо_ гай біг, дів_ ча мо_ є, то_ бі жи_ то жа_ ти.
 сердень_ ком на_ зва_ ла, во_ на ж йо_ му од_ ка_ за_ ла, сердень_ ком на_ зва_ ла.

ff

сер_ день_ ком на_ зва_ ла, що дів_ чи_ на ко_ за_ чень_ ка сердень_ ком на_ зва_ ла.
 ви_ ши_ ла со_ роч_ ку, що дів_ чи_ на ко_ за_ ко_ ві ви_ ши_ ла со_ роч_ ку.

ff

на руш_ ни_ чок ста_ ти, він не мо_ же, мо_ я до_ ню, на руш_ ни_ чок ста_ ти.
 в те_ бе чор_ ні бро_ ви, він не бу_ де те_ бе би_ ти, в те_ бе чор_ ні бро_ ви.

f *ff*

ВСІ ЗІРОЧКИ ДО КУПОЧКИ

Moderato

mf

C. A.

1. Всі зі роч_ ки до куп_ ки, а місяць у
 2. Не_ ма мо_ го миленько_ го не до_ ма, не
 4. Не_ хай йо_ го ті_ї про_ сять, що греблі роз_

T.

1. Всі зі роч_ ки до ку_ поч_
 2. Не_ ма мо_ го ми_ лень_ ко_
 4. Не_ хай йо_ го ті_ї про_

B.

Moderato

mf

ро_ зі, а місяць у ро_ зі, у_ сі хлоп_
 ту_ та, не до_ ма, не ту_ та, вже по_ рос_
 но сять, що греб_ лі роз_но_ сять, не_ хай йо_

ки, а місяць у ро зі, у_ сі хлоп_
 го не до ма, не ту_ та, вже по_ рос_
 сять, що греб лі роз_

8

3. На шавлі_
5. Не_хай йо_

ці на ко_лод_ці, ми_лий у до_ ро_ зі.
ла по до_ро_ зі шав_лі_ я та ру_ та.
го ті_ї зна_ють, що греблі ла_ ма_ ють.

ро_ зі, а мі_ сяць у ро_ зі.
ту_ та, не до_ ма, не ту_ та.
но_ сять, що греб_ лі роз_ но_ сять.

ю о_кріп грі_ ю, на ру_ту не бу_ ду, на ру_ту
го ті_ї зна_ють, що греблі ла_ ма_ ють, що греблі

3. На шавлі_ ю о_кріп грі_ ю, на ру_ту не бу_ ду, не
5. Не_хай йо_ го ті_ї зна_ють, що греб_лі ла_ ма_ ють, ла_

3. На шавлі_ ю о_кріп грі_ ю, на ру_ту не бу_ ду,
5. Не_хай йо_ го ті_ї зна_ють, що греблі ла_ ма_ ють,

3. На шавлі_ ю о_кріп грі_ ю, о_кріп грі_
5. Не_хай йо_ го ті_ї зна_ють, ті_ї зна_

не бу_ ду, розсер_див_ ся мій милень_ кий, я й просить не
ла_ма_ ють, не_хай_ йо_ го ті_ ї люб_ лять, що в бо_ло_ ті

бу_ ду, на ру_ ту не бу_ ду, розсер_див_ ся мій ми_
ма ють, що греб_ лі ла_ма_ ють, не_хай_ йо_ го ті_ ї

не греб_ бу_ ла_ ду, розсердив_ся ми_ лень_
греб_ лі ла_ ма_ ють, не_хай_ йо_го ті_ ї . люб_

ю, на ру ту не бу_ ду, розсердив_ся
ють, що греб лі ла_ма_ ють, нехай_йо_го

бу_ труб_ poco dim. ду. лять.

_лень_кий, я й просить не люблять. що в бо_ло_ ті бу_ ду, я й про_сить не бу_ ду.
люблять. що в бо_ло_ ті труб_ лять, що в бо_ло_ ті труб_ лять. ду.
кий, я й просить не бу труб_ лять. ду.
лять, що в боло ті труб_ лять. лять.

мій милень_ кий, я й просить не бу_ ду.
ті_ ї люб_ лять, що в боло_ ті труб_ лять.

mf poco dim. *pp* 8-
pp

ОЙ БОЧЕЧКА, БОЧЕЧКА ДУБОВАЯ

Andantino

Всі

Один

С. А.

Т.

Б.

1. Ой, бочеч_ка, бо_ чечка, гей, ду_бо_ва_ я, гей, а в то_бі на_ли_ воч_ка
 2. Ав то_бі на_ли_ вочка, гей, ме_до_ва_ я, гей, з ким я те_бе пийть бу_ду,

5. Гналась, гналась я за ним, гей, не догна_ла, на до_ро_зі ви_ шень_ка
 7. Гнула, гну_ла вишеньку, гей, не нагну_ла, у_па_ла під ви_ шень_ку,

9. Приї_хав ми_лесенький, гей, я й не чу_ла, а узяв за ру_чень_ку,

Andantino

ме_до_ва_ я, а в то_бі на_ли_ воч_ка ме_до_ва_ я.
 мо_ло_да_ я, з ким я те_бе пийть бу_ду, мо_ло_да_ я.
 ви_рос_та_ла, на до_ро_зі ви_ шень_ка ви_рос_та_ла.
 та й за_сну_ла, у_па_ла під ви_ шень_ку, та й за_сну_ла.
 я й по_чу_ла, а у_зяв за ру_чень_ку, я й по_чу_ла.

Один

Всі

ff *ff* *p*

3. Зким я те_бе пий бу_ду, гей, щоб не са_ ма, гей, бо мого милень_ ко_ го
4. Десь пої_хав ми_ленький, гей, в го_ро_до_чок, гей, на недовге вре_ м'яч_ ко,

6. На до_ро_зі ви_шенька, гей, вироста_ ла, гей, на вишеньці я_ год_ ка
8. У_па_ла під ви_шеньку, гей, та й засну_ ла, гей, при_їхав миле_ сень_ кий,

10. Ой, уста_вай, ми_ленька, гей, про_бу_ди_ся, гей, та на мої ко_ ни_ ки
11. Бо у ме_не ко_ни_ки, гей, во_ро_ні_ї, гей, а на них сіде_ леч_ ка

f *ff* *ff* *p*

pp *p* *mf* *pp*

вдо_ма не_ма, бо мо_го ми_лень_ ко_ го вдо_ма не_ма.
на ча_со_чок, на не_дов_ге вре_ м'яч_ ко, на ча_со_чок.

pp *p* *pp*

до_сти_га_ла, на ви_шеньці я_ год_ ка, до_сти_га_ла.
я й не чу_ла, при_їхав ми_ле_ сень_ кий, я й не чу_ла.

pp *p* *pp*

по_ди_ви_ся, та на мо_ї ко_ ни_ ки по_ди_ви_ся.
зо_ло_ті_ї, а на них сі_де_ леч_ ка зо_ло_ті_ї.

pp *p* *mf* *pp*

ЩИГЛИКОВЕ ВЕСІЛЛЯ

Allegretto

C. A. *f* 1.(7) Щиглик о_же_ни_в_ся, щиглик у_тра_тив_ся, *p* о_же_ни_в_ся, у_тра_тив_ся,
T. *f* 4.(10) І_де_гин_дик з_то_ку, на_ї_в_ся_пше_ни_ці, *p* сидить дрофа ко_ло_пе_чі,
B. *f*

Allegretto

f *p* 8...

p та_ї_жінки_не_ма_є, о_же_ни_в_ся, у_тра_тив_ся, та_ї_жінки_не_ма_є.
p пе_че_па_ля_ни_ці, си_дить_дро_фа ко_ло_пе_чі, пе_че_па_ля_ни_ці.
p

f *p* 8... *f*

5.(11) Го_роб_ці_му_зи_ки на той час, на го_ди_ну,
2.(8) Взяв со_бі си_нич_ку, взяв со_бі слав_ну, вдат_ну,

p *f* *p* *ff*

2.(8) Взяв со_бі він го_роб_ця се_стрич_ку, слав_ну_ю, вдат_ну_ю,
5.(11) А му_зи_ки на той час під_пи_ли, на той час, на го_дину

2.(8) Взяв со_бі си_нич_ку, го_роб_ця це_ву слав_ну_ю, вдат_ну_ю,
5.(1) Го_роб_ці_му_зи_ки на той час підпили, на той час, на го_дину

p *f* *ff*

2.(8) Взяв со_бі го_роб_ця сестричку, слав_ну_ю, вдат_ну_ю,
5.(11) Го_роб_ці на той час підпили, на той час, на го_дину

ff

2.(8) хо_ро_шу_ю птич_ку, слав_ну_ю, вдат_ну_ю, хо_ро_шу_ю птич_ку.
5.(11) ди_ва на ро_би_ли, а во_ро_ни_ста_рі жо_ни ко_ро_вай мі_си_ли.

ff

6.(12) А пе_ре_пе_лич_ ка ха_ту за_мі_та_ є, си_дить со_ва за сто_лом,
 3.(9) Дружко-со_ло_вей_ ко ще_бе_че ра_нень_ ко, зо_зу_лень_ка за сва_шеч_ку,

pp *mf*

3.9) Друж_ ко_ со_ло_вей_ко ще_бе_че ра_нень_ко, *pp* зо_зу_лень_ка
 6.(12) А пе_ ре_пе_лич_ка ха_ту за_мі_та_ є, *p* си_ дить со_ ва

3.(9) Дружко-со_ло_вей_ ко ще_бе_че ра_нень_ ко,
 6.(12) А пе_ре_пе_ лич_ ка ха_ту за_мі_ та_ є,

pp *pp*

3.(9) Друж_ ко_ со_ло_вей_ко ще_бе_че ра_нень_ ко, зо_зу_лень_ка
 6.(12) А пе_ ре_пе_лич_ка ха_ту за_мі_та_ є, Си_ дить со_ ва

fr

ско_са по_гля_ да_ є, си_дить со_ва за сто_лом, ско_са по_гля_ да_ є.
 та й все хо_ро_ шень_ ко, зо_зу_лень_ка за сва_шеч_ку, та й все хо_ро_ шень_ ко.

f

за сва_ шеч_ ку, та й все хо_ ро_ шень_ ко.
 за сто_ лом, ско_ са по_ гля_ да_ є.

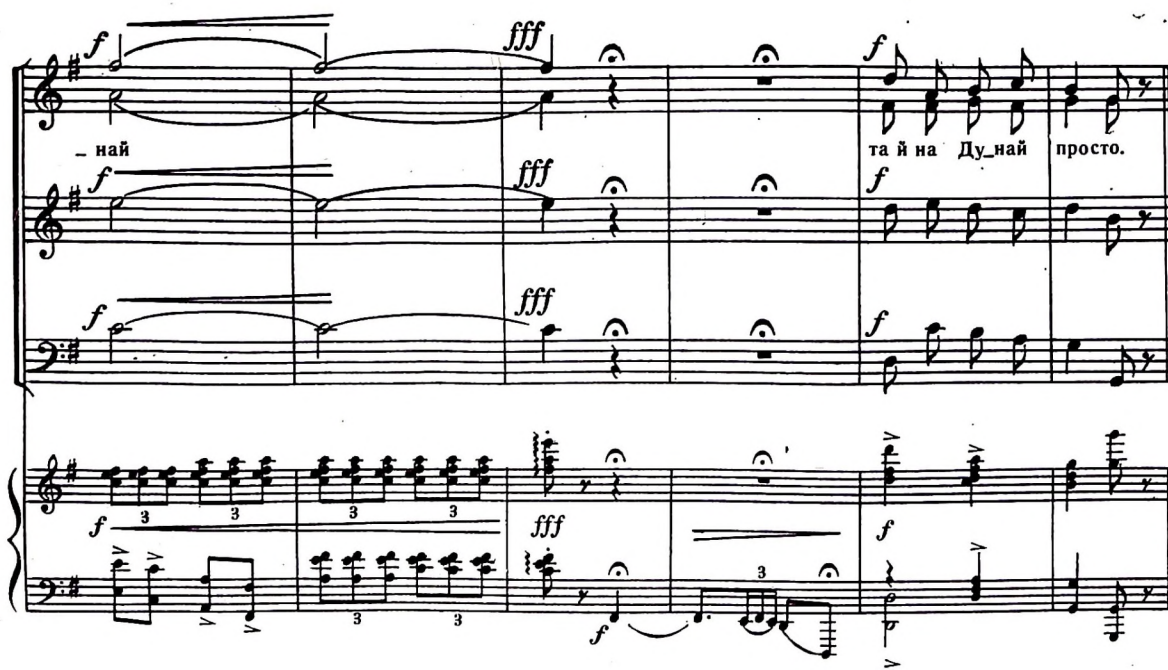
та й все хо_ро_ шень_ ко, зо_зу_лень_ка за сва_шеч_ку, та й все хо_ро_ шень_ ко.
 ско_са по_гля_ да_ є, си_ дить со_ва за сто_лом, ско_са по_гля_ да_ є.

f

за сва_ шеч_ ку, та й все хо_ ро_ шень_ ко.
 за сто_ лом, ско_ са по_ гля_ да_ є.

13. А о-рел-ста-рос-та, в нього дум-ка про-ста,— за-няв гу-си із под-ві-р'я,

та й на Ду-най про-сто, за-няв гу-си із под-ві-р'я, та й на Ду-



7. А деркач рохмалий, він устає рано,—
Узяв сову з-за стола, та й за двері прямо. (2)
8. Сороки-приданки скачуть поверх лавки:
«Бідна ж наша головонька,— немає кибалки!» (2)
9. А куличок сивий кибалочку шиє,
Кибалочка з куличком на весіллячко разком:
«Скорій, скорій, ристячком! Ти — свашкою, я — дружком!»
10. Чаєчка підласа, на весілля ласа,
Біжить, кричить, вигукує, то й потіха наша. (2)
11. А джміль із бджолою підпоїли чаплю,—
«Тут буду ночувати,— додому не втраплю!» (2)
12. Лебедик біленький іде помаленьку.
— Поспішайся, лебедику, бо вже й не раненько. (2)
13. А орел-староста, в нього думка проста,—
Заняв гуси із подвір'я, та й на Дунай просто. (2)

ОЙ І СЮДИ ГОРА

Moderato

mf

С.
А.

1.(5) Ой і сю — ди го — ра, ой і ту —
2.(8. 9) А то ж не зо — ря, то ж дів — чи —

Т.

mf

Гей, ой і ту —
Гей, то ж дів — чи —

Б.

p

— ди го — ра, по — між ти — ми кру — ти — ми го —
— на мо — я у — хва — ти — ла но — ві — ві — де —

mf

— ди го — ра,
— на мо — я

p

mf

— ра — ми, scho — ди — ла зо — ря, по — між
— реч — ка, по во — ду пі — шла, у — хва —

f

f

ти_ ми кру_ ти_ ми го_ ра_ ми сxo_ ди_ ла зо_ ря.
 ти ла но_ ві ві_ де_ реч_ ка, по_ во_ ду пі_ шла.

p

Т. *f* 3.(6) А ко_ зак за не ю, як за
 4.(7, 10) Ой, дів_ чи_ но мо_ я, на_ пій

Б. *f*

зо_ ре_ ю, си_ вим ко_ нем по_ над Чор_ ним
 же ко_ ня з руб_ ле_ но_ ї це_ ї кри_ ни

f *ff*

си_ вим ко_ нем
 з руб_ ле_ но_ ї

С. *p*
 А. си_ вим
 з руб_ ле_

Т. *p*
 мо_ рем, по_ над Ду_ на_ ем,
 чень ки, з пов_ но_ го на_ від_ ра,

Б. *p*



5. — Ой, козаченьку мій, та якби ж я твоя,
Напоїла б коня вороного | Двічі
З повного відра.
6. — Ой, дівчино моя, та сідай на коня —
Та й поїдем у чистеє поле | Двічі
До мого двора.
7. Коло мого двора нема ні кола,
Тільки стоїть три кущі калини, | Двічі
Та й та не цвіла.
8. — Ой, калино моя, чого ж ти не цвіла?
Зима була, цвіт мій прив'ялила, | Двічі
Тим я не цвіла.
9. Ой, дівчино моя, чом ти заміж не йшла?
— Всю країну цюю ісходила, — | Двічі
Пари не знайшла!
10. — А, козаченьку мій, чого ж ти не женивсь?
— Служба була, мене забарила,
Тим я не женивсь!

ПІСНЯ ПРО БАЙДУ

Maestoso

Соло баритон або тенор

mf

В Цар_ го_ ро_ ді на ри_ ноч_ ку,
ох, і там п'є Бай_ да мед, го_ рі_ лоч_ ку, та не день, не
ніч_ ку, та не го_ ди_ ноч_ ку.

Marciale

f

С.
А.
Т.
Б.
При_ йшов до ньо_ го цар ту_ рець_ кий: — Що ти робиш, Бай_ до,
к ньо_ му

f *ff*

Бай_ до мо_ лодць_ кий, що ти ро_ биш, Бай_ до, Бай_ до мо_ лодць_ кий?
f *ff*

— Ой, п'ю, ца — рю, мед, го — рі — лоч — ку, та не день, не

Темпо I *pp* *staccato* *)

mf

— Ой, п'ю, ца — рю, мед, го — рі —

ніч — ку, та не го — ди — ноч — ку, та не день, не ніч — ку, та не го — ди —

— лоч — ку, та не день, не ніч — ку,

— ноч — ку. Ой, п'ю,

Ой, п'ю, ца — рю, мед, го — рі — лоч — ку, та не день, не

та не го — ди — ноч — ку, та не день, не ніч — ку,

ца — рю, мед, го — рі — лоч ку. та не день, не ніч — ку, не го — ди —

ніч — ку, та не го — ди — ноч — ку, та не день, не ніч — ку, та не го — ди —

та не го — ди — ноч — ку.

*) Майже речитативом

- ноч - ку.

f ноч - ку.

- По - кинь, Бай_до, бай_ду_ва_ти, сва_тай мо_ю

Бай_до, бай_ду_ва_ти,

доч_ку та йди ца_рю_ва_ти, сва_тай мо_ю доч_ку

f

pp - Тво_я доч_ка по_га_

ff та йди ца_рю_ва_ти. *f* Тво_я доч_ка

sempre staccatissimo Тво_я доч_ка по_га_

- на_я, ох, а тво_я ві_ра, ві_ра про_кля_та_я, ох, а тво_я

по_га_ на_я, тво_я ві_ра, про_кля_та_я, тво_я

poco rit. **Risoluto** **Meno mosso**

ві_ ра, ві_ ра про_кля_ та_ я. ох, а тво_ я ві_ ра,
 ві_ ра, ві_ ра про_кля_ та_ я,
 ві_ ра про_кля_ та_ я,

Risoluto **allargando** **ff**

ві_ ра про_кля_ та_ я. Ой, як крик_ не цар ту_ рець_ кий

та й на слу_ ги
 та й на сво_ ї слу_ ги мо_ ло_ дець_ кі: — Візь_ міть,
 та й на слу_ ги мо_ ло_ дець_ кі: Візь_ міть, Бай_ ду,
 та й на сво_ ї слу_ ги, слу_ ги мо_ ло_ дець_ кі:

— Візь_ міть, Бай_ ду,
 Бай_ ду із_ в'я_ жі_ те, та за реб_ ро га_ ком за_ че_ пі_ те,
 із_ в'я_ жі_ те,
 Бай_ ду із_ в'я_ жі_ те, та за реб_ ро га_ ком, гаком за_ че_ пі_ те,

ff та за реб_ро га_ ком, *ff* га_ ком за_ че_ пі_ те!

mf Ви_ сить Бай_ да на ду_ *mf* на ду_ *pp* *staccatissimo* Ви_ сить Бай_ да, Бай_ да на ду_ боч_ ку, та не день, не

боч ку, та не день, не ніч_ ку, *rit.* _боч_ ку, не день, не два, *rit.* ніч_ ку, та не го_ди_ ноч_ ку та не день, не ніч_ ку, та не го_ди_

та не го_ди_ ноч_ ку, *a tempo* го_ди_ *a tempo* ноч_ ку, не день, не два, *pp rit.* та не го_ди_ *pp rit.* _ноч_ ку. *mf* та не день, не ніч_ ку, *pp rit.*

Marziale

— ноч — ку. При — йшов к ньо — му цар ту — рець — кий:

При — йшов до ньо — го цар. турець — кий:

— Що ти ба_чиш, Бай_до, Бай_до мо_ло_дець_кий, що ти ба_чиш, Бай_до,

— Що ти ба_чиш,

— Що ти ба_чиш, Бай_до, Бай_до мо_ло_дець_кий,

Andante espressivo

Бай_до мо_ло_дець_кий?

Тенор соло

Один *p* Ба_чу,

— Ба_чу, ца_рю, ба_чу два ду_

Один Ба_чу, ца_рю, два ду_

ца_рю, два ду_ боч_ки, два ду_

— боч_ки, а на тих ду_ боч_ках си_дять го_лу_

Ба_чу, ца_рю, два ду_ боч_ки,

- боч - ки, а на тих ду - боч - ках си - дять го - лу -

- боч - ки, на ду - боч - ках си - дять го - лу -

- боч - ки, а на тих ду - боч - ках го - лу -

а на тих ду - боч - ках си - дять, си - дять го - лу -

f *rit.* *mf* *rit.*

- боч - ки. **Agitando** А. Один

- боч - ки. По - зволь, ца - рю, луч - ка взя - ти,

- боч - ки. *p* Один По - зволь, ца - рю, луч - ка взя - ти,

- боч - ки. М...

А. то - бі на ве - че - рю го - лу - боч - ків зня - ти, то - бі на ве -

Т. то - бі на ве - че - рю

Б. М... М...

Allegro

Музична партитура першого системного зразка. Вона складається з трьох голосів: сопрано (C.), альт (A.) та фортепіано. Темп позначено як 'Allegro'. Динаміка в кінці системи позначена як 'ff'.

Лірика:

че рю го лу боч ків зня ти. Ой, як стрельне

Лірика:

Бай да з лу ка, та й по пав він ца ря по між ву ха,

Бай да з лу ка, по пав ца ря по між ву ха,

та й по пав він ца ря по між са мі ву ха,

Лірика:

а ца ри цю в по ти ли цю, а ца ре ву доч ку

а ца ри цю в по ти ли цю,

а ца ре ву доч ку

в са_му го_ло_воч_ ку, *росо rit.*

а ца_ре_ву, а ца_ре_вудоч_ку в саму го_ло_воч_ку.

росо rit.

ли_цю,

росо rit.

в са_му го_ло_воч_ку,

Pesante
ff

То_бі, ца_рю, в зем_лі гни_ти,

ff

ff

Бай_ді мо_ло_до_му мед, го_ріл_ку пи_ти,

Бай_ді мо_ло_до_му мед, го_ріл_ку пи_ти.

ff rit.

ff rit.

ff rit.

ДВІ ПІСНІ „ЖУРБА“ і „КОСИВ КОЗАК СІНО“^{*}

Moderato
Альт соло

Баритон соло

Moderato

1. Жур_ ба ме_ не

1. Та жур_ ба ме_ не су_ шить,

1. су_ шить, та жур_ ба
2. жур_ бі та й і не
3. п'я_ на, а су_ ча

1. та жур_ ба ме_ не в'я_
2. та й і не ю_
3. а су_ ча жур_ да впря_

С.
А.

1. Косив козак сі_ но, на сі_ но по_ го_ да,
3. Нежаль мені він_ ка, а жаль із ме_ ні ре_ чі,
5. Вчора бу_ ла дів_ ка, як ро_ жі квіт_ ка,

Т.

Б.

Альт соло

Баритон соло

Moderato

1. Жур_ ба ме_ не

1. Та жур_ ба ме_ не су_ шить,

1. су_ шить, та жур_ ба
2. жур_ бі та й і не
3. п'я_ на, а су_ ча

1. та жур_ ба ме_ не в'я_
2. та й і не ю_
3. а су_ ча жур_ да впря_

С.
А.

1. Косив козак сі_ но, на сі_ но по_ го_ да,
3. Нежаль мені він_ ка, а жаль із ме_ ні ре_ чі,
5. Вчора бу_ ла дів_ ка, як ро_ жі квіт_ ка,

Т.

Б.

Альт соло

Баритон соло

Moderato

1. Жур_ ба ме_ не

1. Та жур_ ба ме_ не су_ шить,

1. су_ шить, та жур_ ба
2. жур_ бі та й і не
3. п'я_ на, а су_ ча

1. та жур_ ба ме_ не в'я_
2. та й і не ю_
3. а су_ ча жур_ да впря_

С.
А.

1. Косив козак сі_ но, на сі_ но по_ го_ да,
3. Нежаль мені він_ ка, а жаль із ме_ ні ре_ чі,
5. Вчора бу_ ла дів_ ка, як ро_ жі квіт_ ка,

Т.

Б.

Альт соло

Баритон соло

Moderato

1. Жур_ ба ме_ не

1. Та жур_ ба ме_ не су_ шить,

1. су_ шить, та жур_ ба
2. жур_ бі та й і не
3. п'я_ на, а су_ ча

1. та жур_ ба ме_ не в'я_
2. та й і не ю_
3. а су_ ча жур_ да впря_

С.
А.

1. Косив козак сі_ но, на сі_ но по_ го_ да,
3. Нежаль мені він_ ка, а жаль із ме_ ні ре_ чі,
5. Вчора бу_ ла дів_ ка, як ро_ жі квіт_ ка,

Т.

Б.

*) Обидві пісні виконуються одночасно

1. ме_ не в'я_ лить, та жур_ ба
 2. під_ да_ ю_ ся, та пі_ ду
 3. жур_ ба впря_ ма, та го_ рі_

1. _ лить, та жур_ ба ме_
 2. _ ся, та пі_ ду до_
 3. _ ма, та го_ рі_ лоч_

1. пла_ка_ла дів_ чи_ на, як бу_ ла мо_ ло_ да, пла_ка_ла дів_
 3. роз_пус_ти_ла ко_ су, за_ сте_ ли_ ла пле_ чі, роз_пус_ти_ла
 5. а сьо_год_ні ста_ ла, як бі_ ла_ на міт_ ка, а сьо_год_ні

1. пла_ка_ла дів_ чи_ на, як бу_ ла мо_ ло_ да, пла_ка_ла дів_
 3. роз_пус_ти_ла ко_ су, за_ сте_ ли_ ла пле_ чі, роз_пус_ти_ла
 5. а сьо_год_ні ста_ ла, як бі_ ла_ на міт_ ка, а сьо_год_ні

1. ме не, ма ти, ско
 2. до шин кар ки, го
 3. лоч ка п я на, су

1. не, ма ти, ско ро
 2. шин кар ки, го ріл
 3. ка сум на, су ча

1. чи на, як бу ла мо ло да.
 3. ко су, за сте ли ла пле чі.
 5. ста ла, як бі ла на міт ка.

1. чи на, як бу ла мо ло да.
 3. ко су, за сте ли ла пле чі.
 5. ста ла, як бі ла на міт ка.

1. _ро із ніг зва_ лить.
2. _ріл_ ки на_ п'ю_ ся.

1. із ніг зва_ лить.
2. ки на_ п'ю_ ся.

mf

2. Пла_ка_ла, пла_
4. Ко_су роз_пус_

2. _ка_ ла, з ли_ чень_ ка змар_ ні_ ла, вид_но по дів_
4. _ти_ ла, пле_ чі_ за сте_ ли_ ла, пі_шла за не_

1. та ско_ ро із
2. та го_ ріл_ ки

2. _чи_ ні, ві_ ноч_ ка_ жа_ лі_ ла, вид_ но по дів_
4. _лю_ ба, жа_ лю на_ ро_ би_ ла, пі_ шла за не_

1. ніг зва_ лить.
2. на_ п'ю_ ся.

2. _чи_ ні, ві_ ноч_ ка_ жа_ лі_
4. _лю_ ба, жа_ лю на_ ро_ би_

2. А я вже тій
3. Го_ рі_ лоч_ ка

2. А я вже тій жур_ бі
3. Го_ рі_ лоч_ ка п'я_ на,

2. ла.
4. ла.

3. _ ча жур_ ба ум_ на.

3. жур_ ба ум_ на.

5. як бі_ ла на_ міт_ ка.

НА ВУЛИЦІ СКРИПКА ГРАЄ

На мелодію М. Кропивницького

Allegretto $\text{♩} = 104$

mf

C. *sf*

A. *pp*

T. *pp*

B. *pp*

На вулиці скрипка грає, бас гу-де, ви-мов-ля-є.
 - Пус-ти ж ме-не, мо-я ма-ти, на ву-ли-цю по-гу-ля-ти.

На ву-ли-ці скри-ка гра-є.
 - Пус-ти ж ма-ти по-гу-ля-ти.

На ву-ли-ці скри-ка гра-є.
 - Пус-ти ж ма-ти по-гу-ля-ти.

Allegretto $\text{♩} = 104$

pp

cresc.

mf

Me-не ма-ти не пус-ка-є, до ку-же-ля при-га-ня-є.
 - І-ди, до-ню, та не гай-ся, на ву-ли-цю- та й вер-тай-ся!

mf

Me-не ма-ти не пуска-є, до ку-же-ля при-га-ня.
 - І-ди, до-ню, та не гай-ся, на ву-ли-цю- та й вер-тайсь!

mf

Me-не ма-ти до ку-же-ля при-га-ня.
 - І-ди, до-ню, на ву-ли-цю- та й вер-тайсь!

mf

cresc.

mf

А я ро-бить не зду-жа-ю-в ме-не ру-чень-ки бо-лять.
 Шо ж то ме-ні за гу-лян-ня на ву-ли-цю та й вер-тан-ня..

mf

А я не зду-жа-ю-ру-чень-ки бо-
 Шо ж то, шо ж то ме-ні за гу-лян-ня-

mf

f

- Пус-ти ж ме-не, мо-я ма-ти, на ву-ли-цю по-гу-лять.
 То ж то ме-ні по-гу-лян-ня-тиж-день до-ма не бу-вать.

f

- лять. - Пус-ти ж, мо-я ма-ти,
 о- то ж ме-ні по-гу-лян-ня-

f

poco a poco cresc.

p

То_ ді б, мо_ же, о_ чу_ ня_ ла і ку_ де_ ли_ цю до_ пря_ ла.

poco a poco cresc.

p

То_ ді б, то_ ді б я до_ пря_ ла.

poco a poco cresc.

p

То_ ді б, я до_ пря_ ла.

poco a poco cresc.

p

То_ ді б, я до_ пря_ ла.

Poco meno mosso

legato

f

А те_ пер_ я не зду_ жа_ ю та й не дій_ ду до ку_ же_ ля.

f

Те_ пер

f

А те_ пе_ ра не зду_ жа_ ю.

Poco meno mosso

f

А те_ пе_ ра не зду_ жа_ ю.

dim.

dim.

dim.

Andante teneramente

p *mf* *p poco rit.* *dim.*

Ох, ох, ох, ох, та не дій-ду до ку-же-ля

mf *p poco rit.* *dim.*

p *mf* *p poco rit.* *dim.*

Piu mosso **Gaio**

f *ff*

Ох, ох, ох, ох, та не дій-ду до ку-же-ля.

f *ff*

f *ff*

Piu mosso **Gaio**

f *ff*

Темпо I

p Ох, *mf*

На ву-ли-ці, на ву-лиці скрипка грає, бас (и) гуде. бас (и) гу-де, ви-мов-ля-є.

Ох, Ох,

Ох, Ох, Ох, Ох, Ох, Ох, Ох, Ох!

Темпо I

p *mf*

p *mf*

f *lunga*

Ме-не ма-ти не пус-ка-є, до ку-же-ля при-га-ня.

Ма-ти

Ма-ти

бас (и) гу_де, ви_мов_ля, *pp* *dim.*

гей, *pp*

бас (и) гу_де, ви_мов_ля, *dim.*

ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля.

The first system of the musical score consists of two systems of staves. The top system has three staves: a vocal line (treble clef), a piano line (treble clef), and a bass line (bass clef). The vocal line contains the lyrics 'бас (и) гу_де, ви_мов_ля,' with dynamic markings *pp* and *dim.*. The piano line contains the lyrics 'гей,' and 'бас (и) гу_де, ви_мов_ля,' with a *pp* marking. The bass line contains the lyrics 'ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля.' The bottom system has two staves: a piano line (treble clef) and a bass line (bass clef). The piano line contains the lyrics 'бас (и) гу_де, ви_мов_ля,' with a *dim.* marking. The bass line contains the lyrics 'ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля.'

— ля. *smorzando* *ppp*

бас (и) гу_де, гей!

бас (и) гу_де, *pp* *smorzando*

ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля.

The second system of the musical score consists of two systems of staves. The top system has three staves: a vocal line (treble clef), a piano line (treble clef), and a bass line (bass clef). The vocal line contains the lyrics 'бас (и) гу_де, гей!' with a *sf* marking. The piano line contains the lyrics 'бас (и) гу_де,' with a *pp* marking. The bass line contains the lyrics 'ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля.' The bottom system has two staves: a piano line (treble clef) and a bass line (bass clef). The piano line contains the lyrics 'бас (и) гу_де,' with a *sf* marking. The bass line contains the lyrics 'ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля, ви_мов_ля.'

(КОЛИСКОВА)

За Барвінським

56

cresc. *p*

Пи_та_еть_ся сон дрі_мо_ти: А де бу_дем но_чу_ва_ти?..

ГМ... *pp* *mf*

ГМ, *ГМ,* *ГМ,* *ГМ.*

pp *mf*

pp *mf*

mf

КМ, КМ, КМ, КМ, *КМ, КМ, КМ, КМ,*

p *rit.*

ГМ, *ГМ,* *ГМ,* *ГМ.*

p *rit.*

p *rit.*

p
— Де хатонь_ка теп_ле_сень_ка, де ди_ти_на ма_ле_сень_ка,—

pp
гм, гм, гм, гм, гм,

pp
гм...

mf ту_ди пі_дем но_чу.. ва_ти *p* і ди_ти_ну ко_ли_са_ти.

p гм, гм, гм, гм, гм.

pp гм, гм, гм, гм, гм.

p гм, гм, гм, гм, гм.

pp гм, гм, гм, гм, гм.

КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ,

p *pp*

ГМ, ГМ, ГМ, ГМ,

p

Ой на ко_та та й вор_ко_та, на дн_ти_ну

ГМ, ГМ, ГМ,

КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ, КМ,

Музична партитура з українськими текстами. Зображення містить нотний запис для голосу та фортепіано. Текст пісні: "та й дрі-мо-та! Ко-тик бу-де вор-ко-та-ти,". Нотний запис включає мелодію, гармонізацію та бас. Значення динамічних позначок: *p*, *poco rit.*, *trp*, *ГМ*, *КМ*.

Музична партитура з українськими текстами. Зображення містить нотний запис для голосу та фортепіано. Текст пісні: "ди-тинонь-ка бу-де спа-ти! КМ, КМ, КМ, КМ, smorzando". Нотний запис включає мелодію, гармонізацію та бас. Значення динамічних позначок: *a tempo*, *rit.*, *pp*, *ГМ*, *smorzando*.

ЖУРАВЕЛЬ

Allegro ma non troppo

C. A. 1. За_ на_ див_ ся жу_ равель, жу_ равель до ба_ би_ них

T. до ба_ би_ них

B.

ко_ но_ пель, ко_ но_ пель. Та_ кий, ся_ кий жу_ ра_ вель, та_ кий, ся_ кий

ко_ но_ пель, ко_ но_ пель. Та_ кий, ся_ кий, та_ кий

За_ на_ див_ ся жу_ ра_ вель,

но_ са_ тий, та_ кий, ся_ кий див_ ле, ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле.

но_ са_ тий, ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле, щіп_ ле.

жу_ ра_ вель, ко_ но_ пель_ ки, ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле.

А я то-му жу-рав-лю, жу-рав-лю ки-ем но-ги

f *ff*

Та-кий, ся-кий но-са-тий, та-кий, ся-кий
пе-ре-б'ю, пе-ре-б'ю! Та-кий, ся-кий
Та-кий, но-са-тий, та-кий

p *f* *p*

ци-ба-тий, та-кий, ся-кий диб-ле, ко-но-пель-ки щіп-ле.
та-кий, ся-кий диб-ле, та-кий, щіп-ле.
ци-ба-тий, та-кий, ся-кий диб-ле, ко-но-пель-ки щіп-ле.
ци-ба-тий, та-кий диб-ле, та-кий щіп-ле.

f *p* *f* *p*

3. Та й щоб, та й щоб не ди-бав, не ди-бав, ко-но-пель-ки
3. Та й щоб, та й щоб не ди-бав, ко-но-пельки не щілав, та й щоб, та й щоб не ди-бав,

p *ff* *p* *ff* *p*

не щипав, не щипав. Та_кий, ся_кий но_са_тий, та_кий, ся_кий

Та_кий но_са_тий, та_кий

ко_нопель_ки не щипав,

ци_ба_тий, та_кий, ся_кий диб_ле, ко_нопель_ки щип_ле.

ци_ба_тий, та_кий диб_ле, ко_нопель_ки щип_ле.

та_кий, ся_кий диб_ле, та_кий, щип_ле.

4. О_це ж то_бі, жу_равель, жу_равель, щоб не

4. О_це ж то_бі, жу_равель, о_це ж то_бі,

4. О_це ж то_бі, жу_равель,

4. О_це ж то_бі, жу_равель, жу_равель,

за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.
 жу_ равель, жу_ равель, *ff* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель,
 жу_ равель, щоб не за_ ймав, *ff* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель,
 щоб не за_ ймав ко_ но_ пель,
 щоб не за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.
 ко_ но_ пель, *pp* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.
 ко_ но_ пель, *pp* щоб не за_ ймав ко_ но_ пель, ко_ но_ пель.
 щоб не за_ ймав ко_ но_ пель.
tr Та_ кий, ся_ кий ци_ ба_ тий, та_ кий, ся_ кий но_ са_ тий, ци_ ба_
tr Та_ кий, ся_ кий, ся_ кий но_ са_ тий, та_ кий, ся_ кий
 Та_ кий ци_ ба_ тий, та_ кий но_ са_ тий, та_ кий, ся_ кий
 ко_ но_ плі щіп_ ле.
 _ тий, диб_ ле, *ff* ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле, *ff* ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле.
 диб_ ле, ко_ но_ плі щіп_ ле, *ff* ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле.
 диб_ ле, ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле, *ff* ко_ но_ пель_ ки щіп_ ле.

ГЕЙ, ОЙ У ПОЛІ ТА КРИНИЦЯ БЕЗОДНЯ

Andantino

Два

Всі

С. 1. Гей, ой у по_ лі та крини_ ця бе_ зод_ ня, гей,

А. 2. Гей, те_ че во_ да та й і_ зо дна хо_ лод_ на, гей,

Т. 3. Гей, а в коза_ ка зро_ ду дів_ чи_ на од_ на, гей,

Б. те_ че во_ да та й і_ зо дна хо_ лод_ на, хо_ лод_ на.

а в ко_ за_ ка зро_ ду дів_ чи_ на од_ на.

ка_ жуть лю_ ди_ не його во_ на бу_ де.

Т. 4. Гей, ой, дай, бо_ же, та не ді_ лі ді_ жда_ ти, гей,

Б. 5. Гей, пошлю лю_ дей дів_ чини_ ки сва_ та_ ти, гей,

6. Гей, а сам ся_ ду під вікон_ це слу_ ха_ ти, гей,

по_ шлю лю_ дей дів_ чини_ ки сва_ та_ ти.

а сам ся_ ду під вікон_ це слу_ ха_ ти.

а що бу_ де дів_ чини_ ка ка_ за_ ти.

С. А. Т.

7. Гей, а дів_чи_ на та й по світ_лонь_ ці хо_ дить, гей,

8. Гей, оддай ме_ не, ти, мій ба_ тень_ ку, за_ між, гей,

сво_ го бать_ ка та вір_ не_ сень_ ко про_ сить.

як не дда_ си, то го_ туй но_ жа за_ раз.

С. А. Т. Б.

9. Гей, як не но_ жа, то шовко_ ву ві_ рьов_ ку, гей,

та на мо_ ю роз_ не_ щас_ ну го_ лов_ ку.

ОЙ ПІДУ ПО КОЛІНА В ЛОБДУ

Moderato

C. A.

T.

Б.

Ой пі_ду, ой пі_ду по ко_лі_на в ло_бо_ду, ло_бо_ду,

f *ff*

1 2

p *f*

та й до то_ї дів_чи_ни, що хо_ро_ша на ви_ду. Хо_ро_ша_я

Хо_ро_ша_я, хо_ро_шо_го дів_чинонь_ка

Хо_ро_шо_го дів_чи_на, ста_ну, ста_ну,

дів_чи_на, хо_ро_шо_го ста_ну, ста_ну,

1 2

хто ж || те_ бе лю_ бить бу_ де?

p а хто те_ бе лю_ бить бу_ де, як я пе_ ре_ ста_ ну?

p а хто те_ бе лю_ бить бу_ де, як я пе_ ре_ ста_ ну?

Те_ рен, те_ рен

p Те_ рен, те_ рен ко_ ло ха_ ти, та й ні_ ко_ му о_ бі_ рва_ ти, те_ рен

p Те_ рен, те_ рен ко_ ло ха_ ти, та й ні_ ко_ му о_ бі_ рва_ ти, те_ рен, те_ рен,

Те_ рен, те_ рен ко_ ло ха_ ти, те_ рен,

ко_ ло ха_ ти, та й ні_ ко_ му о_ бі_ рвать. Тре_ ба хлоп_ ців на_ йня_ ти,

те_ рен, та й ні_ ко_ му о_ бі_ рва_ ти. Тре_ ба хлоп_ ців,

Тре_ ба хлоп_ ців на_ йня_ ти, щоб той те_ рен

щоб той те_ рен о_ бі_ рва_ ти, тре_ ба хлоп_ ців, щоб той те_ рен

щоб той те_ рен о_ бі_ рват, тре_ ба хлоп_ ців на_ йня_ ти, щоб той те_ рен

Нень_ка ві_ри не йня_ ла, за не_лю_ба

ff

о_бі_рвать. Ві_ри не йня_ ла, ме_не

ff

о_бі_рвать. Нень_ка ві_ри не йня_ ла, за не_лю_ба

ff

від_да_ла, нень_ка ві_ри не йня_ ла, за не_лю_ба від_да_ла,

від_да_ла, нень_ка ві_ри не йня_ ла, за не_лю_ба від_да_ла,

ві_ри не йня_ ла, ме_не

та ще й ме_ні на_ка_за_ла, щоб я йо_го ша_ну_ва_ла,

та ще й ме_ні на_ка_за_ла, щоб я йо_го ша_ну_ва_ла,

та ще й

та ще й ме_ні на_ка_за_ла, щоб я йо_го ша_ну_ва_ла.

та ще й ме_ні на_ка_за_ла, щоб я йо_го ша_ну_ва_ла.

та ще й на_ка_за_ла, щоб я ша_ну_ва_ла.

А я йо_ го ша_ ну_ ю, як со_ ба_ ку ру_ ду_ ю,
 А я йо_ го, як со_ ба_ ку ру_ ду_ ю, ша_ ну_ ю,
 А я йо_ го, а я йо_ го, ша_ ну_ ю, як со_ ба_ ку ру_ ду_ ю, ша_ ну_ ю.

а я йо_ го ша_ ну_ ю.
 як со_ ба_ ку ру_ ду_ ю, під при_ піч ком го_ ду_ ю.
 го_ ду_ ю.

При_ в'я_ за_ ла до сто_ ла, а він зу_ би ви_ ски_ ря,
 При_ в'я_ за_ ла до сто_ ла, а він зу_ би ви_ ски_ ря,
 При_ в'я_ за_ ла, при_ в'я_ за_ ла, як со_ ба_ ку, до сто_ ла,

а він, а він зу_ би
 при_ в'я_ за_ ла, а він зу_ би, а він зу_ би ви_ ски_ ря.
 при_ в'я_ за_ ла до сто_ ла, а він зу_ би ви_ ски_ ря.

ff Шкир, шкир, вра_жий си_ну, по_ки зна_йду хво_ро_сти_ну, шкир, шкир, *ff*

вра_жий си_ну, по_ки зна_йду хво_ро_сти_ну. *p* Хво_ро_сти_ну. *p*

_ну знайшла та й од_сер_ди_ла_ся, *p* та й на сво_го ми_лень_ко_го *p*

пе_ресер_ди_ла_ся. *ff* Як зі_йду я, як зі_йду на го_ру кру_ой зі_йду я на го_ру кру_

Як зі_йду я, як зі_йду на го_ру кру_

Як зі_йду я на го_ру кру_

му - ю,
ру, чи не ї - де, чи не ї - де, чи не пе - ре -
ту - ю, чи не ї - де, чи не йде, чи не ї - де, чи не пе - ре -
ру, чи не ї - де, чи не

чу - ю. А він ї - де, а він ї - де, ту - па - є дріб -
чу - ю. А він він ї - де, ї - де,
чу - ю. А він він ї - де,
йде, А він

нень - ко: То ж мій ми - лий, чор - но - бри - вий, за - по - ро - жець,
нень - ко: То ж мій ми - лий, чор - но - бри - вий, за - по - ро - жець,
нень - ко: То ж мій ми - лий, чор - но - бри - вий, за - по - ро - жець,

Andante Allegro
нень - ко. Ой, пі - ду по ко - лі - на в ло - бо - ду.
Ой, ой пі - ду
Ой пі - ду

ВИЙДИ, ГРИЦЮ, НА ВУЛИЦЮ

Allegretto

Ви_йди, Гри_цю, на ву_ли_цю, ви_йди, Ко_ва_лен_ку,

Ви_йди, Гри_цю Ко_ва_лен_ку,

Ви_йди, Гри_цю Ко_ва_лен_ку,

Ви_йди, Гри_цю, ви_йди, Ко_ва_лен_ку,

за_грай ме_ні в со_пі_лоч_ку сти_ха, по_ма_лень_ку. Со_пі_лоч_ка

за_грай ме_ні сти_ха, по_ма_лень_ку. Со_піл_ка,

за_грай ме_ні сти_ха, по_ма_лень_ку. Ой, со_пі_

з де_рев_ця,

со_піл_ка, ду_бо_ве_є ден_це, як за_гра_є, за_спі_ва_є,

_лоч_ка, ду_бо_ве_є ден_це, як за_гра_є, за_спі_ва_є,

а ду_бо_ве_є ден_це, ой, як за_спі_ва_є,

бо-лить мо-є сер-це. *f* Сяк, так до ве-чо-ра бу-ду жить,

Не хо-ди-ла на ву-ли-цю
Не пі-ду, не пі-ду, *f*
а вве-че-рі Ка-те-ри-на при-бі-жить. Гей, *f*

й не пі-ду, не лю-би-ла по-га-но-го й не бу-ду. Гей, *p* гей,
не пі-ду, не пі-ду, не пі-ду!
гей, по-лю-би-ла чор-ня-во-го на ви-ду. А у ме-не *mf*

гей, гей, гей, гей, гей! Три та-ля-ри
гей, гей!
ша-ро-ва-ри *poco a poco cresc.* слі-ди за-мі-та-ють. Три та-ля-ри у ки-ше-ні,

та й ті за_ ва_ жа_ ють.

гей, гей, гей, гей,

та й ті за_ ва_ жа_ ють. О_дин та_ляр на та_нець, дру_гий — на го_

Гей, гей, гей, гей.

гей, гей, гей, гей, гей.

гей, гей, гей, гей, гей.

— рі_ ку, а на тре_тій куп_лю ме_ду — по_ча_сту_ю дів_ку.

гей, гей, гей, гей, гей.

А ти ме_не, вра_жий си_ну, не займай! А ти ме_ні до_га_нонь_ки

Сяк, так до ве_чо_ра бу_ду жить, сяк, так

не да_вай! Бо хоч же я не хо_ро_ша на ви_ду, бу_де з ме_не

до ве_чо_ра бу_ду жить, сяк, так до ве_чо_ра бу_ду жить,

гос_по_динь_ка до ла_ду. *P* Вий_ди, Гри_цю, на ву_ли_цю, вий_ди, Ко_ва_бу_ду, бу_жить, Вий_ди, Гри_цю, вий_ди, Ко_ва_Ви_йди,

mf _лен_ку, за_грай ме_ні в со_пі_ло_ку сти_ха, по_ма_ку. *mf* _лен_ку, за_грай в со_пі_лоч_ку сти_ха, по_ма_лень_ку. ко_ва_лен_ку, за_грай ме_ні сти_ха, по_ма_лень_ку.

росо а росо cresc. Со_пі_лоч_ка з де_рев_ця, Со_піл_ка, со_піл_ка, ду_бо_ве_є ден_це, як за_гра_є, Со_пі_лоч_ка з де_рев_ця, ду_бо_ве_є ден_це, як за_гра_є, Со_пі_лоч_ка, а ду_бо_ве ден_це, як за_

за_спі_ва_є, бо_лить мо_є сер_це. *ff* Ой, так, так! за_спі_ва_є, бо_лить мо_є сер_це. *ff* Ой, так, так! _гра_є, бо_лить сер_це.

ОХ, І ЗІЙДИ, ЗІЙДИ ТИ, ЗІРОНЬКО

Andante

Тенор соло

p



1. Ох, і зі_йди, зі _ йди ти, зіронь_ко та ве_чір _ ня _ я.
2. Ра_ да б зір_ка зі _ йти — чорна хма_ра та й на_сту_ па_ є.

C. *pp*
A. *pp*
T. *pp*
B. *pp*

М...

Ох, і ви_йди, ви _ йди, дів_чинонь_ко мо_ я вір _ на_я!
Ра_ да б дів_ка вий_ ти,— та ма_ту_ся та й не пус _ ка_є.

Ох, і ви_йди, ви_йди, дів_чи_нонь_ко мо_я вір_на_я!
 Ра_да б дів_ка вий_ти,— та ма_ту_ся та й не пус_ка_є.

3. А зіронь_ка зі_йшла —
 4. Ой, ти, ко_за_чень_ку, *cresc.*
 у_се по_ле та й о_сві_ти_ла.
 ти, хре_ща_тий та бар_ві_ноч_ку,

p 3. А зіронь_ка зі_йшла по_ле о_сві_ти_ла.
 4. Ой ти, ко_за_чень_ку, ти, бар_ві_ноч_ку,

ви_йшла — *poco a poco cresc.*
mf А дів_чи_на ви_йшла, ви_йшла ко_за_чень_ка та й роз_ве_се_ли_ла.
 хто то_бі по_сте_ле, по_сте_ле у до_ро_зі та й по_сті_лонь_ку?

А дів_чи_на ви_йшла, ви_йшла ко_за_чень_ка та й роз_ве_се_ли_ла.
 хто то_бі по_сте_ле, по_сте_ле у до_ро_зі та й по_сті_лонь_ку?

poco a poco cresc.

А дів_чи_на ви_ йшла — ко_ за_чень_ка та й роз_ве_се_ли_ ла.
хто то_ бі по_ сте_ ле у до_ ро_ зі та й по_сті_ лонь_ ку?

А дів_чи_на ви_ йшла — ко_ за_ ка та й роз_ве_се_ли_ ла.
Хто то_ бі по_ сте_ ле в до_ ро_ зі та й по_сті_ лонь_ ку?

5. Буй_ ний ві_ тер сте_ лить, го_ ро_шок,
6. Зе_ ле_ ний рі_ лю_ди,—
7. Ой ви, доб_ рі лю_ди,—

5. Буй_ ний ві_ тер сте_ лить, сте_ лить,
6. Зе_ ле_ ний слав_ ся го_ ро_шок,
7. Ой ви, та доб_ рі і лю_ди,—

5. Ой по_ сте_ ле ме_ ні
6. Ой че_ рез ме_ жу
7. Ох, і по_ кло_ ніть_ ся,

буйний ві_тер хур_ то_ ви_ на,
зе_ лений го_ ро_шок слав_ ся.
ой ви, лю_ди, доб_ рі лю_ди,—

5. буй_ний ві_тер та хур_то_ ви_ на,
6. та й зе_ле_ний го_ро_шок слав_ ся.
7. ой ви, лю_ди, та доб_рі_ і лю_ди,—

а під го_ло_вонь_ ку
Ко_зак до дів_чи_ни
не_хай мо_їй ми_лій

а під го_ло_вонь_ ку ме_ні
Ко_зак до дів_чи_ни, ко_зак
не_хай мо_їй ми_лій, ми_лій

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на,
че_рез лю_ди та й по_кло_няв_ся,
ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де,

а під го_ло_вонь_ ку ме_ні
Ко_зак до дів_чи_ни, ко_зак
не_хай мо_їй ми_лій, ми_лій

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на,
че_рез лю_ди та й по_кло_няв_ся,
ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де,

а під го_ло_вонь_ ку
Ко_зак до дів_чи_ни
не_хай мо_їй ми_лій,

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на,
че_рез лю_ди та й по_кло_няв_ся,
ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де,

а під го_ло_вонь_ ку
ко_зак до дів_чи_ни
не_хай мо_їй ми_лій,

а під го_ло_вонь_ ку
ко_зак до дів_чи_ни
не_хай мо_їй ми_лій,

а під го_ло_вонь_ ку
ко_зак до дів_чи_ни
не_хай мо_їй ми_лій,

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на.
че_рез лю_ди та й по_кло_няв_ся.
ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де.

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на.
че_рез лю_ди та й по_кло_няв_ся.
ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де.

го_лу_ба_я та й жу_па_ни_на.
че_рез лю_ди та й по_кло_няв_ся.
ле_ге_сень_ко мо_їй ми_лій бу_де.

жу_па_ни_на.
по_кло_няв_ся.
лег_ко_бу_де.

ОЙ ПОЇХАВ САВРАДИМ

Allegretto

C. A.

1.(9) Ой по_ї_хав Сав_ра_дим у по_ле о_ ра_ти,
 2.(14) Гу_ля_ла, гу_ля_ла, по_ки не спи_ла_ся,
 1.(9) Ой по_ї_хав Сав_ра_дим о_ ра_ти,
 2.(14) Гу_ля_ла, гу_ля_ла, по_ки не_спи_лась,

T. B.

ff

йо_го жін_ка Сав_ра_дим_ка до корч_ми гу_ля_ти, йо_го жін_ка
 на_ва_ри_ла бор_шу, ка_ші_ в по_ле по_тряс_ла_ся, на_ва_ри_ла

f p

Сав_ра_дим_ка до корч_ми гу_ля_ти. 3.(8.10) Хо_ди_ла, блу_ка_ла,
 бор_шу, ка_ші_ в по_ле по_тряс_ла_ся. 4.(11) По_ди_вись, Сав_ра_ди_ме,

3.(8.10) Хо_ди_ла, блу_ка_ла,
 4.(11) Ой, глянь, Сав_ра_ди_ме,

pp

ми_ло_го шу_ка_ла, по_ди_ви_ся, Сав_ра_ди_ме, я_ка ми_ла
 я_ка ми_ла ста_ла: ні здо_ро_ва, ні сла_ба_я_ із ли_чень_ка

ми_ло_го шу_ка_ла, по_ди_ви_ся, Сав_ра_ди_ме, я_ка ми_ла
 я_ка ми_ла ста_ла: ні здо_ро_ва, ні сла_ба_я_ із ли_чень_ка

ста_ ла, по_ ди_ ви_ ся, Сав_ ра_ ди_ ме, я_ ка_ ми_ ла ста_ ла.
 спа_ ла, ні здо_ ро_ ва, ні сла_ ба_ я_ із ли_ чень_ ка спа_ ла.

С. А. Т. Б.

5. (12) Ой, не зна_ є що йо_ го ро_ бить,
 6. (13) За_ во_ ло_ чив, за_ пря_ га_ є в ра_ ло:
 7. (15) Ви_ пря_ га_ є з во_ за, за_ пря_ га_ є в бі_ лу:

5. (12) Ой, не зна_ є Сав_ ра_ дим, що йо_ го ро_ би_ ти,—
 6. (13) За_ во_ ло_ чив, ра_ но, за_ пря_ га_ є в ра_ ло:—
 7. (15) Ви_ пря_ га_ є з во_ за, за_ пря_ га_ є в бі_ лу:—

за_ пря_ га_ є в бо_ ро_ ну та йде во_ ло_ чи_ ти,
 — Ой цоб_ ца_ бе, мо_ я ми_ ла, ще й до_ до_ му ра_ но,
 — Ой цоб_ ца_ бе, мо_ я ми_ ла, я до_ до_ му ї_ лу,

за_ пря_ га_ є та йде во_ ло_ чи_ ти,
 — Ой цоб_ ца_ бе, ще й до_ до_ му ра_ но,
 — Ой цоб_ ца_ бе, я до_ до_ му ї_ лу,

за - пря - га - є в бо - ро - ну
 ой - цоб - ца - бе, мо - я ми - ла,
 ой - цоб - ца - бе, мо - я ми - ла,

за - пря - га - є та йде во - ло - чи - ти.
 ой - цоб - ца - бе, ще й до - до - му ра - но.
 ой - цоб - ца - бе, я до - до - му ї - ду!

8. Ой, приїхав Саврадим із поля додому,
Та й поставив свою милу на житню солону.
9. Ой перед порогом та й стала калюжа,—
Ой розсердилася миленька на мужа,
Та й полізла на піч, буцім-то нездужа.
10. — Ой, уставай, мила,— приніс тобі пива.
— Цур тобі, пек тобі,— болить в мене спина.
11. — Ой, уставай, мила,— приніс тобі меду.
— Цур, тобі, пек тобі — головки не зведу.
12. — Ой, уставай, мила,— приніс я горілки.
— Цур, тобі, пек тобі — шукай собі жінки.
13. — Ой, уставай, мила,— приніс я дубину,
Не товстую, не тонкую, все на твою спину!
14. Ой схопилась Саврадимка, як і не лежала.
Та й обняла Саврадима ще й поцілувала.
15. — Бодай ти, дубино, навіки родила,
Що ти мене, молодую, та й оздоровила!

ПОСОХ, ПОВ'ЯВ ТА ЛЮБИСТОЧОК

Andante cantabile

Один *tr*

С. А. 1. По_ сох, по_ в'яв та лю_ би_ сто_ чок, Один *mf*

Т. 1. По_ сох, по_ в'яв

Б.

Всі

ще й ши_ ро_ кий ли_ сто_ чок.

ще й ши_ ро_ кий ли_ сто_ чок.

Б.

2. Ще й ши_ ро_ 3. Та бо_ лить

Один

Один

2. ши_ рокий ли_ сто_ чок... 3. бо_ лить жи_ во_ то_ чок...

Всі *mf*

Не ба_ чи_ ла Од жи_ во_ та

2. Не ба_ чи_ ла 3. Од жи_ во_ та

Б.

та й ми_лень_ ко_ го, а бо_ лить жи_ во_
та й до сер_ день_ ка а все ті_ ло збо_

та й ми_лень_ ко_ го, а бо_ лить жи_ во_
та й до сер_ день_ ка а все ті_ ло збо_

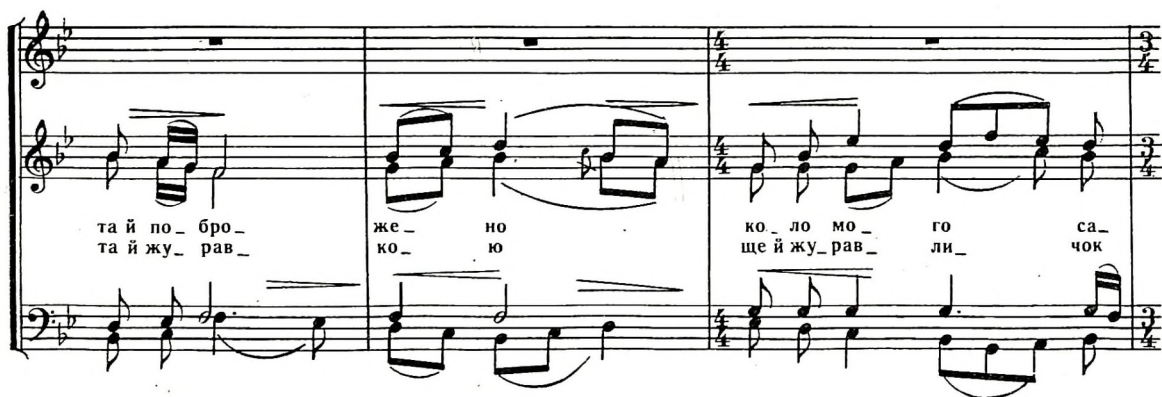
4. А все ті_ ло
Один- *mf* Один *mf* 4. все ті_ ло збо_лі_ ло...

то_ чок. лі_ ло. то_ чок. лі_ ло.

Всі *f* 4. Гей!

Всі *f* *росо cresc.* та й ми_лень_ ко_ го,
не ба_ чи_ ла та й ми_лень_ ко_ го,
не ба_ чи_ ла та й ми_лень_ ко_ го,
росо cresc. *росо cresc.*

не возь_му_ ся за ді_ ло. *f* *p* 5. По_ хо_ же_ но
не возь_му_ ся за ді_ ло. *f* 7. *p* А за те_ ю



Музична партитура першого системного зразка. Вона складається з трьох тактів. Кожен такт містить дві партії: верхню (скрипка/сопрано) та нижню (альт/тенор/бас). Ключові знаки: бемоль і дієза. Темп і метр не вказані.

Лібретто:

та й по_бро_ же_ но ко_ ло мо_ го са_
та й жу_рав_ ко_ ю ще й жу_рав_ ли_ чок

Один



Музична партитура другого системного зразка. Вона складається з трьох тактів. Кожен такт містить дві партії: верхню (скрипка/сопрано) та нижню (альт/тенор/бас). Ключові знаки: бемоль і дієза. Темп і метр не вказані.

Лібретто:

6. Ко_ ло мо_ го са_доч_ ку...
8. Жу_ рав_ ли_ чок диб_ ле...

Один

6. Ко_ ло мо_
8. Ще й жу_рав_

доч_ ку.
диб_ ле.

го са_доч_ ку...
ли_ чок диб_ ле...

Всі



Музична партитура третього системного зразка. Вона складається з трьох тактів. Кожен такт містить дві партії: верхню (скрипка/сопрано) та нижню (альт/тенор/бас). Ключові знаки: бемоль і дієза. Темп і метр не вказані.

Лібретто:

То ж не кін_ ми та й по_бро_
Ой, п'є ко_ зак мед_ го_ рі_



Музична партитура четвертого системного зразка. Вона складається з трьох тактів. Кожен такт містить дві партії: верхню (скрипка/сопрано) та нижню (альт/тенор/бас). Ключові знаки: бемоль і дієза. Темп і метр не вказані.

Лібретто:

же_ но, то жу_ ра_ воч_ ка з діть_ ми.
лоч_ ку, а шин_ ка_ роч_ ка сип_ ле.

ГЕЙ, ОЙ ПІДУ Я В ЛІСОЧОК

Moderato

1. (3. 6) Гей, ой піду я, гей, ой піду я, гей, ой піду я,

С. А. *mf*

1. (3. 6) Гей, гей, гей,

Т. *mf*

1. (3. 6) Гей, піду

Б. *mf*

гей, ой піду я

гей, в лісо-чок, в лісо-чок, в лісо-чок,

я в лісо-чок, в лісо-чок,

в лісо-чок,

*)

та й ви-ру-ба-ю,

1. (4. 7) та й ви-ру-ба-ю, гей, та й ви-ру-ба-ю,

1. (4. 7) гей, та й ви-ру-ба-ю, гей!

та й ви-ру-ба-ю, та й ви-ру-ба-ю, та й ви-ру-ба-ю,

*) для 3 і 6 куплетів

та й ви ру_ба_ю

гей, кле_ но_ чок, кле_ но_ чок.

та й ви ру_ба_ю кле_ но_ чок, кле_ но_ чок.

кле_ но_ чок,

Приспів

Кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, чок, чок,

кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, чок, чок,

кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ cresc. чок, кле_ но_ чок.

кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ чок, кле_ но_ чок.

кле_ но_ чок, чок, чок, кле_ но_ cresc. чок, кле_ но_ чок.

2.(5.8) Та й зроб_лю з ньо_ го, та й зроб_лю з ньо_ го, та й зроб_лю з ньо_ го,

гей, гей, гей,

2.(5.8) Та й зроб_лю з ньо_ го, та й зроб_лю з ньо_ го, та й зроб_лю з ньо_ го,

та й зроб — лю з ньо — го

гей, плу — же — чок, плу — же — чок,

та й зроб — лю з ньо — го плу — же — чок, плу — же — чок,

Приспів

плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, чок, чок,

плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, чок, чок,

плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, чок, чок,

плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, плу — же — чок.

плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, плу — же — чок.

плу — же — чок, чок, чок, плу — же — чок, плу — же — чок.

3. Та й зорю я ним ланочок,
Ланочок, чок, чок, ланочок. (2)
4. Гей, посію я конопель,
Конопель, чок, чок, конопель. (2)
5. Гей, а до тих же конопель,
Конопель, пель, пель, пель, конопель

6. Та й унадився журавель,
Журавель, вель, вель, вель, журавель.
7. Гей, а я тому журавлю,
Журавлю, влю, влю, журавлю. (2)
8. Гей, києм ноги переб'ю,
Переб'ю, б'ю, б'ю, переб'ю.

ПРО ХАРЬКА

Moderato

Баритон соло

f

1. Ї де Харь_ко з Ту_реч_чи_ни,
 2. Гей, коза_ки, превра_жі_си_ни,
 3. Сід_лай, Гнат_ку, та сід_лай, брат_ку,
 4. Як став Гнат_ко та як став брат_ко

C. *f*
 A. Ї де Харь_ко, ї де.

T. *f*
 Ї де Харь_ко, ї де

B. *f*
 Гей!

ї де та й спі_ва_є.
 що ви на_ро_би_ли?
 ко_ня, та не гай_ся!
 на той бік під! їжд_жа_ти.

p

1. Ї де Харь_ко, ї де Харь_ко та й спі_ва_є.
 2. Гей, ко_за_ки, гей, ко_за_ки, вражі си_ни.

3. Сід_лай, Гнат_ку, сідлай ко_ня, та не гай_ся!
 4. Як став Гнат_ко, як став брат_ко під'їжджа_ти.

p

1. Ї де Харь_ко та й спі_ва_є.
 2. Гей, ко_за_ки, вра_жі_си_ни,
 3. Сід_лай, Гнат_ку, сід_лай, брат_ку,
 4. Як став Гнат_ко як став брат_ко

Гей, як при_ї_ хав та й до ку_рі_ ня,
 Гей, курінь пов_ний ко_заків наби_ то,—
 Гей, як при_ї_ деш до ріки Синю_ хи,
 Гей, ста_ли ля_ хи, превражі си_ ни,

Гей, гей, гей, гей, як при_ї_ хав до ку_рі_ ня,
 Гей, гей, гей, гей, курінь пов_ний вас на_би_ то,

Гей, гей, гей, гей, як при_ї_ деш до Си_ню_ хи,
 Гей, гей, гей, гей, ста_ли ля_ хи, вражі си_ ни,

А при_ї_ хав до ку_рі_ ня,
 пов_ний курінь вас на_би_ то,
 сід_лай, ко_ня, та не гай_ся,
 під_їжд_жа_ти ста_ли ля_ хи,

аж коней не_ ма_ є.
 ко_ней по_ гу_ би_ ли.
 бро_ду не пи_ тай_ ся.
 зві_рем у_ ті_ ка_ ти.

Гей, як при_ї_ хав
 Гей, курінь пов_ний
 Гей, як при_ї_ деш
 Гей, ста_ли ля_ хи,

гей, гей, аж ко_ ней не_ ма_ є.
 гей, гей, ко_ ней по_ гу_ би_ ли.

гей, гей, бро_ду не пи_ тай_ ся.
 гей, гей, зві_рем у_ ті_ ка_ ти.

гей, гей, аж ко_ ней по_ гу_ би_ ли.
 гей, гей, бро_ду не пи_ тай_ ся.
 гей, гей, зві_рем у_ ті_ ка_ ти.

Як при_ї_ хав
 Ку_рінь пов_ний
 Як при_ї_ деш
 Ста_ли ля_ хи,

та й до ку_рі_ня,
ко_заків на_би_то,—
до рі_ки Си_ню_хи,
превращі си_ни,

аж ко_ней не_
ко_ней по_гу_
бро_ду не_пи_
зві_рем у_ті_

як при_ї_хав
курінь пов_ний

до ку_рі_ня,
вас на_би_то,

гей, гей,
гей, гей,

як при_ї_деш
стали ля_хи,

до Си_ню_хи,
вражі си_ни,

гей, гей,
гей, гей,

— ї_хав до ку_рі_ня, гей,
пов_ний вас на_би_то, гей,
ї_деш до Си_ню_хи, гей,
ля_хи вр_жі си_ни, гей,

— ма_е.
— би_ли.
тай_ся.
— ка_ти.

гей, гей, аж ко_ней не_ ма_е, аж ко_ней не_ ма_е.
гей, гей, ко_ней по_гу_ би_ли, ко_ней по_гу_ би_ли.

гей, гей, броду не_пи_ тай_ся, броду не_пи_ тай_ся.
гей, гей, звірем у_ті_ ка_ти, звірем у_ті_ ка_ти.

аж ко_ней не_ ма_е. Гей!
ко_ней по_гу_ би_ли.
бро_ду не_пи_ тай_ся.
зві_рем у_ті_ ка_ти.

КОЗАК ТА ДЗЮБА

Allegretto

C. A. *mf*

1. Ко_зак ко_ня на_пу_вав, дзю_ба во_ду бра_ла;
2.(5) Хма_ра і_де— до_щик бу_де, хо_ді_мо до ха_ти,

T. *mf*

B. *mf*

cresc. *p* *f*

ко_зак піс_ню за_спі_вав,— дзю_ба за_пла_ка_ла. Не плач, дзю_бо
а там бу_дем. дзю_бо-лю_бо, со_бі роз_мов_ля_ти. А що ко_му

cresc. *p* *f*

ко_зак за_спі_вав,— дзю_ба за_пла_ка_ла. Не плач,
а там дзю_бо-лю_бо, со_бі роз_мов_ля_ти. Не

мо_я лю_ба, по_ки я з то_бо_ю, як по_ї_ду на Вкра_ї_ну,
та й до то_го, що я дзю_бу люб_лю, а я сво_їй дзю_бі-лю_бі

дзю_бо, по_ки з то_бо_ю, дзю_бо, по_ки з то_бо_ю,
ко_му що дзю_бу люб_лю, дзю_бо, по_ки з то_бо_ю,

дзю_бо мо_я лю_ба,
плач, дзю_бо,

за_пла_чеш за мно_ю, як по_ї_ду на Вкра_ї_ну,
че_ре_вич_ки куп_лю, а я сво_їй дзю бі_лю_бі

pp *f*

за_пла_чеш за мно_ю. 3.(4.6.7) Че_ре_вич_ки з ки_тай_ки, а пан_чіш_ка
че_ре_вич_ки куп_лю. *f* *f* Гей, *f* Гей,

3.(4.6.7) Гей, *f* Гей,

3.(4.6.7) Че_ре_вич_ки з ки_та_еч_ки, пан_чіш_ка єд_на,
- ваб_на, ой, як дзю_бу не лю_бить,
єд_ваб_на, гей, ко_ли дзю_ба лад_на.
ой, як дзю_бу не лю_бить,

- ваб_на,

cresc. пі_до_шов_ка з бай_ба_ка,
pp Че_ре_вич_ки з ки_та_еч_ки, пі_до_шов_ка,
pp Че_ре_вич_ки пі_до_шов_ка з бай_ба_ка,
гей, ой, ті че_ре_вич_ки, *ff* *f* *ff* *ff*
гей, ой, та пі_до_шов_ка,

а щоб дзю_ба, мо_я дзю_ба_лю_ба

ff а щоб дзю_ба ви_би_ва_ла тро_па_ка,

ff а щоб мо_я дзю_ба_лю_ба, що би ви_би_ва_ла тро_па_ка,

ff а щоб дзю_ба ви_би_ва_ла тро_па_ка,

p а щоб дзю_ба, мо_я лю_ба ви_би_ва_ла тро_па_ка.

f а щоб мо_я, мо_я дзю_ба_лю_ба ви_би_ва_ла тро_па_ка.

p *f* що би мо_я дзю_ба, мо_я

4. Не вір, дзюбо, козакові, що то люльку курить,
Бо він каже, що тя візьме, а він тебе дурить.
Не вір, дзюбо, козакові, що то вогонь креше,
Бо він піде до другої, а на тебе бреше.
5. Скажи, дзюбо моя люба, що ти любиш мене,
А я піду до матінки просити за тебе.
А я тебе, дзюбо, люблю, сам бог тее знає,—
Проси матір, проси тата, нехай нас звінчає.
6. Бодай тебе, дзюбо-любо, твої карі очі,
Не стояв би коник мій до темної ночі.
Ой, коню мій нещасливий, треба від'їжджати,
А що було серцю мило, треба покидати.
7. Ой, піду я на гороньку, а на горі бузьки,—
Який такий та й до дзюби, а я до Гануськи.
Ой, чия то криниченька, що голуб купався,—
Ой, чия то дзюба люба, що я женихався.

ОЙ ПІДУ Я ПО ДОБРІЙ ПОРОШІ

Allegretto grazioso

1. Ой, пі_ ду_ я,
2. Під_ сковз_ ну_ лась,
Один 3. Ой, що ж ме_ ні,

Всі

1. ой, пі_ ду_ я, ой, пі_ ду_ я
2. під_ сковз_ ну_ лась, під_ сковз_ ну_ лась
3. ой, що ж ме_ ні, ой, що ж ме_ ні

1. Ой, пі_ ду_ я
2. Під_ сковз_ ну_ ла_
3. Ой, що ж ме_ ні

по доб_ рій по_ ро_ ші, по_ див_ лю_ ся, по_ див_ лю_ ся,
на льо_ ду_ я як_ гля_ ну_ ла, як_ гля_ ну_ ла
на сві_ ті ро_ би_ ти, що_ не_ хо_ чуть, що_ не_ хо_ чуть

по по_ ро_ ші, по_ див_ лю_ ся,
ся я дві_ чі, як_ гля_ ну_ ла,
та й ро_ би_ ти, не_ хо_ чуть хлоп_

де хлоп_ ці хо_ ро_ ші. Ой, при_ сі_ ла_ я на за_ ме_ ті
па_ руб_ ко_ ві в ві_ чі. А_ він_ да_ вай ре_ го_ та_ тись,
па_ руб_ ки лю_ би_ ти. Ой, збе_ ріть_ ви, хлоп_ ці, по

де хо_ ро_ ші. Ой, при_ сі_ ла, гей,
йо_ му в ві_ чі. А_ він_ да_ вай ре_ го_ тать, гей,
ці лю_ би_ ти. Ой, збе_ ріть_ ви, гей,
poco a poco cresc.

мо_ ло_ да, що не_ ма_ є сер_ день_ ка
на_ віс_ ний, по_ бий те_ бе тряс_ ця_
гро_ шу — ку_ піль ме_ ні хуст_ ку

мо_ ло_ да, що не_ ма_ є, гей,
на_ віс_ ний, по_ бий те_ бе тряс_ ця, гей,
по_ гро_ шу — ку_ піль ме_ ні хуст_ ку

ні слі_ да. Ой, пі_ ду_ я ой, пі_ ду_ я по доб_ рій по_
по_ вес_ ні! Під_ сков_ зну_ лась, під_ сков_ зну_ лась на_ льо_ ду_ я
хо_ ро_ шу, Ой, що ж ме_ ні, ой, що ж ме_ ні на_ сві_ ті ро_

ні слі_ да. Ой, пі_ ду_ я по_ по_
по_ вес_ ні! Під_ сков_ зну_ ла_ ся по_
хо_ ро_ шу. Ой, що ж ме_ ні та й я ро_

по_ див_ лю_ ся, по_ див_ лю_ ся
та й гля_ ну_ ла, та й гля_ ну_ ла
що не хо_ чуть, що не хо_ чуть

ро_ ші, по_ див_ лю_ ся, де хлопці хо_ ро_ ші.
дві_ чі та й гля_ ну_ ла па_ руб_ ко_ ві в ві_ чі.
би_ ти, що не хо_ чуть па_ руб_ ки лю_ би_ ти.

ро_ ші, по_ див_ лю_ ся, де хо_ ро_ ші.
дві_ чі та й гля_ ну_ ла йо_ му в ві_ чі.
би_ ти, не хо_ чуть хлоп_ ці лю_ би_ ти.

КОЛОМИЙКА

Allegro

mf *slacc.*

C. A. 1. Ко ло мли на я се ни на, ко ло віт ро во го,
5. Ой, пі ду я до Хо до вич та й на п'ю ся пи ва,

T. 1. Ко ло мли на віт ро во го,
5. Ой, пі ду я до Хо до вич,

Б. *mf*

при ста лась ми, дів чи нонь ко, до сер день ка мо го. 2. Да лась ме ні,
ци ве ли ка, ци ма лень ка, а все чор но бри ва.

при ста лась ми, до сер день ка мо го.
ци ве ли ка, а все чор но бри ва. 6. Ой, не то то

дів чи нонь ко, да лась ми при на ду, да лась ме ні, я го донь ко
о хо ло да сту де нень ка во да, а ле то то о хо ло да

з виш не во го са ду. 3. По під сад, по під сад, та по під са
дів чи на мо ло да. 7. Ой у по лі дві то по лі, о бі зе ле

- доч - ки я пі - шов би до дів - чи - ни, бо - ю - ся зра - доч - ки.
 - нень - кі, а в су - сі - ди дві дів - чи - ни й о - бі - мо - ло - день - кі.

4. Ко - ло у мли - на лі я - вір по - хи - лив - ся,
 8. Ой по - лі тре - ба од - ну стя - ти,
 4. Ко - ло мли - на я - се - ни - на,
 8. Ой у по - лі дві то - по - лі,

4. Ко - ло у мли - на лі
 8. Ой по - лі
 як не візь - му ко - го люб - лю, не бу - ду же - нить - ся,
 а в су - сі - ди дві дів - чи - ни, тре - ба од - ну взя - ти,
 як а не візь - му
 а в су - сі - ди

pp як не візь - му ко - го люб - лю, не бу - ду же - нить - ся.
 а в су - сі - ди дві дів - чи - ни, тре - ба од - ну взя - ти.

ЗАПИВ ЧУМАК, ЗАПИВ БУРЛАК

Andante

C. *f*
A. *f*
T. *f*
B. *f*

1. За_ пив чу_ мак, Два Всі
Один та й запив бур_ лак, за_ пив,
2. Та за_ пив, за_ жу_ рив_ ся.
3. Та без до_ лі_ вро_ див_ ся.
за_ жу_ рив_ ся.
2. за_ жу_ рив_ ся.
3. без до_ лі_ вро_ див_ ся.
Ой, то_ го ж він та й за_ жу_ рив_ ся -
Не_ ма ж йо_ му та й шас_ тя- до_ лі,
ff *pp*

без до-лі в ро-див-ся.
не-ма йо-му во-лі.

Один

4. Пі-шов чу-мак,

Один

4. та й пі-шов бур-лак до-лень-ки шу-ка-ти.

та й пі-шов

Всі

пі-шов

5. До-лень-ки шу-ка-ти, гей! Не зна-йшов він
6. Знайшов си-не мо-ре, гей! Прий-ми ж ме-не,

5. Та до-лень-ки шу-ка-ти.
6. Та знайшов си-не мо-ре.

та шас-тя-до-лі, зна-йшов си-не мо-ре.
та си-не мо-ре, те-пер ме-ні го-ре!

ПОЗА ЯРОМ БРАЛА ДІВЧИНА ЛЬОН

Andante con moto

1. По_ за я_ ром
2. При_ будь, при_ будь,

C. A. *p*

1.(4.) По_ за я_ ром брала дів_чи_на льон, всю до_ли_ну і_ scho_
2.(6. 8) При_будь, при_будь, мо_ло_дий ко_ за_ че, хоч в не_ді_ лю до

T. *p*

всю до_ли_ну
хоч в не_ді_ лю

B. *p*

Andante con moto

f

- ди_ ла.
ме_ не.

і_ scho_ди_ ла.
та йдо ме_ не.

Не_ ма то_ го
Ту_ жить, ни_ є,

Не_ ма то_ го
Ту_ жить, ни_ є,

парня мо_ло_до_ го,
ще й по_би_ва_єть_ ся

ко_то_ро_го лю_ би_ ла. ла.
мо_є сер_це без те_ бе. бе.

Один *mf*
3.(5.7) Ні_ ку_ до_ ю,
Один *mf*
3.(5.7) Ні_ ку_ до_ ю,

p *mf*

Всі
Ста_ ла вар_ та

Один *mf*
та й до тебе прибува_ ти.

мо_ло_да дів_чи_ но,
мо_ло_да дів_чи_ но, та й до тебе при_ бу_ ва_ ти.

Гей, ста_ ла вар_ та

ff *ff* *ff*

на чо_ти_ри бра_ ми, ні_ ку_ до_ ю о_ б'ї_ ха_ ти. _ ха_ ти.

4. Поза гаєм, молодий козаче,
Поза гаєм зелененьким.
Поза гаєм, гаєм зелененьким
Кониченьком вороненьким. | Двічі
5. Ой далеко, молода дівчино,
Поза гаєм об'їжджати,
Мусиш, мусиш ти, моє серденько,
Та й до осені ждати. | Двічі
6. Ой, як мені, молодий козаче,
Та й до осені ждати,—
Хочуть мене отець і матуся
Та й за нелюба дати. | Двічі
7. Ой, як будеш, молода дівчино,
Нелюбу рушник давати,
Пиши листи на білім папері
Та й давай мені знати. | Двічі
8. Ой, де ж мені, молодий козаче,
Та й писарів доставати?
Ой, як зв'яжуть білі рученьки,
Треба вірно присягати. | Двічі

ЧЕНЧИК

Allegretto scherzando

C. A. T. B.

mf 1. На Подо_лі бі_лий ка_мінь,

Allegretto scherzando

p *f* *mf*

ff *sf* *p* *p* *ff* *p* *sf* *sf*

ой там чен_чик си_дить лад_ний. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний, на чен_чи_ку

пас_ед_ваб_ний. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний, на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний.

2. На чен_чи_ку че_ре_вич_ки, а сам ченчик не_ве_личкий. Ой, чук, ченчик, ченчик, лад_ний,

2. На чен_чи_ку, на чен_чи_ку че_ре_вич_ки. Ой, чук, ченчик, лад_ний,

на чен_чи_ку пас ед_ваб_ний. Ой, чук, ченчик, ченчик, лад_ний, на чен_чи_ку пас ед_ваб_ний.

чен_чик,

3. На чен_чи_ку чор_на_ря_са, до дів_ча_ток чен_чик ласий. Ой, чук, ченчик, чен_чик лад_ний,

3. На чен_чи_ку чор_на_ря_са. Ой, чук, чен_чик,

на чен_чи_ ку пас єд_ваб_ний. *sf* Ой, чук, ченчик, ченчик, ладний, на чен_чи_ ку пас єд_вабний.

Ой, чук, чен чик, *sf* Ой, чук, чен_ чик, пас єд_ ваб_ ний.

ff 4. На об_ра_зи ди_ви_ла_ся, а в ченчи_ка влюби_ла_ся. *sf* Ой, чук, ченчик, ченчик, ладний,

4. На об_ра_зи ди_ви_ла_ся. Ой, чук, ченчик, чен_ чик,

ff на чен_чи_ ку пас єд_вабний. Ой, чук, ченчик, ченчик, ладний, на ченчи_ ку пас єд_вабний..

чен_ чик, пас єд_ ваб_ ний.

5. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий, за_те ченчик бу_де лю_бий.

5. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий. Ой, чук, ченчик, чен_чик, лад_ний,
 5. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий.
 5. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий, за_те ченчик бу_де лю_бий.

Ой, чук, ченчик, ченчик, лад_ний, на чен_чи ку пас_ед_ваб_ний.

на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний. Ой, чук, ченчик, чен_чик, пас_ед_ваб_ний
 Ой, чук,
 на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний. Ой, чук, ченчик, чен_чик, пас_ед_ваб_ний.

6. Мабуть, пі_ду у чер_ни_ці, лю_бить ченчик мо_ло_ди_ці. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний,

6. Ма_буть, пі_ду у чер_ни_ці, лю_бить чен_чик
 6. Мабуть, пі_ду у чер_ни_ці, лю_бить чен_чик
 6. Ма_буть, пі_ду у чер_ни_ці. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний,

на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний.

мо_ло_ди_ці. Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний, на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний.

мо_ло_ди_ці.

на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний. Ой, чук, чен_чик, пас_ед_ваб_ний.

7. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий, за те чен_чик бу_де лю_бий.

7. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий, Ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний,

7. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий,

7. Хоч ти ме_не, ма_ти, у_бий, за те чен_чик бу_де лю_бий.

на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний, ой, чук, чен_чик, чен_чик, лад_ний, на чен_чи_ку пас_ед_ваб_ний.

чен_чик,

ГЕЙ, Я КОЗАК З УКРАЇНИ

Allegro vivace

Гей, я ко_зак з У_кра_ї_ни,

leggiere *mf*

Гей, я ко_зак з У_кра_ї_ни, ко_зак

Allegro vivace

Гей, я козак з У_кра_ї_ни, козак з роду, козак з міні!

ff *sf* *sf* *sf* *simile*

ко_зак з ро_ду, ко_зак з мі_ни!

з ро_ду, ко_зак з мі_ни! Гей, гей, гей, гей!

Гей, гей, гей, гей, гей!

Гей, я козак з У_кра_ї_ни, козак з роду, козак з міні! Гей, гей, гей, гей!

f *ff*

1. Гей, я ко_зак з У_кра_ї_ни, ко_зак з ро_ду,
 2. Тряс_ця то_му, що ся бі_дить, що над гріш_ми
 5. Чо_го ж ти ся за_жу_ри_ла? Ска_жи ме_ні,

1. Гей, я козак з Укра_ї_ни, козак з роду, козак з міни! Ні_где в життю не за_пла_чу,
 2. Трясця тому, що ся бі_дить, що над грішми і_но сидить. Нез розко_ші, тільки з бі_ди
 5. Чого ж ти ся за_журила? Скажи ме_ні, мо_я ми_ла. Не ве_ли_ка серцю ту_га,

1. Гей, я ко_зак з У_кра_ї_ни, ко_зак з ро_ду,
 2. Тряс_ця то_му, що ся бі_дить, що над гріш_ми
 5. Чо_го ж ти ся за_жу_ри_ла? Ска_жи ме_ні,

p

ко_зак з мі_ни! Ні_где в життю не за_пла_чу, гукну, гра_ю, ска_чу!
 і_но си_дить. Нез розко_ші, тільки з бі_ди я і_ду в при_сі_ди!
 мо_я ми_ла. Не ве_ли_ка серцю ту_га, не ти, бу_де дру_га!

гукну, крикну, гра_ю, ска_чу. Гей!
 тну го_луб_ця, йду в присі_ди! Гей!
 ти не бу_деш, бу_де дру_га! Гей!

ко_зак з мі_ни! Ні_где в життю не за_пла_чу, гукну, гра_ю, ска_чу! *Fine*
 і_но си_дить. Нез розко_ші, тільки з бі_ди я і_ду в при_сі_ди!
 мо_я ми_ла. Не ве_ли_ка серцю ту_га, не ти, бу_де дру_га!

p *fff* *Fine*

p

3. Бо дай в на шім За по ріж ріж
4. От так у нас ча ба раш

ff

3. Бодай в нашім За по ріж жі хоч на гай ка плечі зрі же, ко зак на те не за плаче —
4. От так у нас ча ба раш ки — хоч по під стіл, то все рач ки, то на пальцях, тов присі ди,

ff

3. Бодай в нашім За по ріж жі хоч на гай ка плечі зрі же, ко зак
4. От так у нас ча ба раш ки — хоч по під стіл, то все рач ки, од корч

f

mf *pp* *cresc. molto* *f*

— жі.
— ки.

Ко зак на те не запла че — гук не, крикне, ска че.
То на пальцях, то в присі ди, од корч ми, в су сі ди.

ff

гук не, крикне, гра є, ска че. Гей!
то до корч ми, то в су сі ди. Гей!

mf *pp* *cresc. molto* *f*

не за пла че. Ко зак на те не запла че — гук не, крикне, ска че.
— ми, су сі ди. То на пальцях, тов присі ди, од корч ми, в су сі ди.

p *cresc. molto* *ff* *fff*

З М І С Т

	Стор.
ВІД УПОРЯДНИКА	5
ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА	9
ДЕ Б Я, ДЕ Б Я ІЗ ДОСАДОНЬКИ ПІШЛА	11
ОЙ НА ГОРІ ПШЕНИЧЕНЬКА	14
СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЦЮ	16
ОЙ У ПОЛІ НИВКА	19
ВСІ ЗІРОЧКИ ДО КУПОЧКИ	21
ОЙ БОЧЕЧКА, БОЧЕЧКА ДУБОВАЯ	24
ЩИГЛИКОВЕ ВЕСІЛЛЯ	26
ОЙ І СЮДИ ГОРА	31
ПІСНЯ ПРО БАЙДУ	34
ДВІ ПІСНІ «ЖУРБА» І «КОСИВ КОЗАК СІНО»	43
НА ВУЛИЦІ СКРИПКА ГРАЄ	49
ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН	56
ЖУРАВЕЛЬ	61
ГЕЙ, ОЙ У ПОЛІ ТА КРИНИЦЯ БЕЗОДНЯ	65
ОЙ ПІДУ ПО КОЛІНА В ЛОБОДУ	67
ВИЙДИ, ГРИЦЮ, НА ВУЛИЦЮ	73
ОХ, І ЗІЙДИ, ЗІЙДИ ТИ, ЗІРОНЬКО	77
ОЙ ПОІХАВ САВРАДИМ	81
ПОСОХ, ПОВ'ЯВ ТА ЛЮБИСТОЧОК	84
ОЙ ПРЯЛА Б Я КУДЕЛИЦЮ	87
ОЙ, ГАНДЗЮ МИЛОСТИВА	89
ГЕЙ, ОЙ ПІДУ Я В ЛІСОЧОК	91
ПРО ХАРЬКА	94
КОЗАК ТА ДЗЮБА	97
ОЙ ПІДУ Я ПО ДОБРІЙ ПОРОШІ	100
КОЛОМИЙКА	102
ЗАПИВ ЧУМАК, ЗАПИВ БУРЛАК	104
ПОЗА ЯРОМ БРАЛА ДІВЧИНА ЛЬОН	106
ЧЕНЧИК	109
ГЕЙ, Я КОЗАК З УКРАЇНИ	114

Кошиц Александр Антонович

УКРАИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ ДЛЯ СМЕШАННОГО ХОРА
(На украинском языке)

Редактор Г. К н ю х

Художники В. Перевальський і М. Марущинець

Дітредактор М. З і р к о

Технічний редактор Т. Новикова

Художній редактор М. Остапко

Коректор А. К р и в о й

БФ 36832 35-БЗ-10 65 р. Здає на виробництво 6. IX. 1965 р.
Підписано до друку 16. XI. 1965 р. Формат 84x108 1/16. Фіз. друк.
арк. 7,5. Умовно-друк. арк. 12,3 Облік. вид. арк. 11,57 Зам. № 3335
Тираж 5000. Ціна 1 крб. 31 коп.

Видавництво „М и с т е ц т в о“, Київ, Свердлова, 19,

Київська нотна друкарня Державного комітету Ради Міністрів
УРСР по пресі, м. Київ, вул. Жданова, 25

ВИДАВНИЦТВО «МИСТЕЦТВО»

В 1965 РОЦІ ВИПУСТИЛО В СВІТ ТАКІ ЗБІРКИ
УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ:

- В. БАРАБАШОВ.**
П'ЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ
ПІСЕНЬ В ОБРОБЦІ ДЛЯ ГОЛОСУ З
ФОРТЕПІАНО
- Є. КОЗАК.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ В ОБ-
РОБЦІ ДЛЯ ХОРУ БЕЗ СУПРОВОДУ
- М. КОЛЯДА.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ В ОБ-
РОБЦІ ДЛЯ ГОЛОСУ З ФОРТЕПІАНО
- Ю. МЕЙТУС.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ В ОБ-
РОБЦІ ДЛЯ ХОРУ БЕЗ СУПРОВОДУ
- О. СТЕБЛЯНКО.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ ХАР-
КІВЩИНИ
- ПІСЕННИК.**
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

1 крб. 31 коп.
„К“

УМІС
УТІЦ
УІВО